ምዕራፍ ፲፯

ዘዓርብ ስቅለት በ፱ ሰዓት ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር ዘሎቱ ይሴብሑ ኵሉ ፍጥረት፡ወሎቱ ይትቀነዩ ማኅበረ መላእክት፡ወሎቱ ይዜምሩ ልሳናተ እሳት፡ወሎቱ ይሰግዱ አዕማደ መባርቅት፡ወሎቱ ይትለአኩ ፀዓዕ ወነጐድጓድ ወደመናት፡ወሎቱ ይረውጹ ነኵርኳረ ነፋሳት፡ወሎቱ ይዌብቡ መዋግደ አብሕርት፡ወሎቱ ይጠፍሑ በአዕፁቂሆሙ አእዋመ ገዳም ወአትክልት ወኵሉ ዕፀወ ገነት፡፡

፪ ንጽህቅኬ ወኢንትሀከይ በእንተ ነገረ ዘለፋሆሙ ለአፍቲኪስ ወለእለ ይመስልዎ እለ ይብሉ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወረደት እምሰማይ፡፡

፫ እፎኬ ይትበሀል ሥጋሁ ለክርስቶስ ወረደት እምሰማይ፡፡ወእመሰኬ በ ሥጋ በሰማያት ለምንትኬ ኀደረ ውስተ ማኅፀነ ድንግል ከመ ይሠገው እምኔሃ፡፡ወእመሰ ትብሉ ምስለ ሥጋሁ ኀደረ ውስተ ማኅፀነ ድንግል ምንትኑ ረባሑ ለኀዲረ ሥጋ ውስተ ሥጋ፡፡ ወእመሰ ሥጋ ቦቱ ቀዲሙ እምበቍዩ ዘትካት ሥጋሁ ወእምኢኀሠሠ ሥጋሄ እምድንግል፡፡ አ አብዳን ወኍንዱያነ ልብ አእምሩ ከመ እምዘርአ አዳም ተሠገወ በከመ አቅደመ ነጊረ እንዘ ይብል አዳም ኮነ ከመ አሐዱ እምኔነ፡፡ ምንትኑ ከዊኖቱ ለአዳም ከመ እግዚአብሔር ዘእንበለ ሥጋ አዳም እንተ ለብሰ መድኀኒነ፡፡ ወበይእቲ ሥጋ ለብሰ ኀሣረ በዲበ ምድር ወለይእቲ ሥጋ አልበሳ ዕበየ በሰማያት፡፡

፬ ንቅድምኬ ነጊረ በእንተ ፍና ትሕትና ኃይል ተሰውጠ ውስተ ማኅፀነ ብእሲት ወእሳት ተጠብለለ በዓጽፈ ሥጋ ወደም፡፡ወሠዓሌ ሕፃናት ተሥዕለ በመልክዐ ሕፃናት፡፡ አቡሃ ለሔዋን ተወልደ እም ወለተ ሔዋን፡፡ ዘይነብር መልዕልተ ኪሩቤል ተሐቅፈ በአብራክ ወዘይጼዓን ዲበ አርባዕቱ እንስሳ ዘሥዕሉ እሳት ሰከበ ማእከለ አድግ ወላህም፡፡ዘይሴስዮ ለኵሉ ዘሥጋ ተሴሰየ ሐሊበ አጥባት፡፡ብሉየ መዋዕል ወአዝማን ልህቀ በበህቅ፡፡ዘየዐቅቦሙ ለደቂቀ አመ ንእሶሙ ድኅከ ውስተ መርኅብ፡ ዘአልቦቱ ጥንት ለኍልቈ ዓመታቲሁ ወርዘወ

ምዕራፍ ዐሥራ ሰባት

የዓርብ ስቅለት የዘጠኝ ሰዓት ምንባብ

፩ ፍጥረት ሁሉ በሚያመሰግኑት መላእክት በሚገዙለት የእሳት አንደበቶችም በሚዘምሩለት የመብረቆች ምሰሶዎች በሚሰግዱለት የነጐድጓድ ብልጭልጭታና ደመናዎች በሚያገለግሉት የነፋሶችም መገለባበጥ የሚፋጠኑለት የባሕር ሞገዶችም የሚያሸበሽቡለት የበረሀ ዛፎችና አታክልት የገነትም ዛፎች ሁሉ በቅርንጫፎቻቸው በሚያጨበጭቡለት በእግዚአብሔር ስም፡፡

፪ የክርስቶስ ሥጋው ከሰማይ ወረደች የሚሉ የአፍቲኪስና እርሱን የሚመስሉትን ተግሣጻቸውን ስለመናገር እንትጋ አንታክትም፡፡

፫ እንዴት የክርስቶስ ሥጋው ከሰማይ ወረደች ይባላል፡ በሰማያት ሥጋ ካለ ከእርሷ ሰው ሆኖ ይወለድ ዘንድ ስለምን በድንግል ማኅፀን አደረ፡ ከሥጋው ጋር በድንግል ማኅፀን አደረ ካላችሁ የሥጋ በሥጋ ውስጥ ማደር ጥቅሙ ምንድር ነው ቀድሞውንም ሥጋ ካለው የቀደመ ሥጋው በበቃው ከድንግል ሥጋ መወለድን ባልፈለገ ነበር፡፡ እናንተ ሰነፎችና ልባችሁ ከማመን የዘገየ አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ ብሎ መናገርን እንዳስቀደመ ከአዳም ዘር ሰው ሆኖ እደተወለደ ዕወቁ መድኃኒታችን ከለበሰው ከአዳም ሥጋ በቀር የአዳም እንደ እግዚአብሔር መሆኑ ምንድር ነው በዚያችም ሥጋ በምድር ላይ ጉስቁልናን ለበሰ ያችንም ሥጋ በሰማያት ጌትነትን አለበሳት፡፡

፬ ስለ ትሕትና ነገር መናገርን እናስቀድም፡ ኃይል በሴት ማኅፀን አደረ እሳትም በሥጋና በደም መጐናጸፊያ ተጠቀለለ ሕፃናትንም የሚሠል በሕፃናት መልክ ተሣለ፡ የሔዋን አባት ከሔዋን ሴት ልጅ ተወለደ በኪሩቤል ላይ የሚቀመጥ በጉልበት ታቀፈ፡ እሳት የተሣለባቸው በአራቱ እንስሳ ላይ የሚጫን የለምና በአህያ መካከል ተኛ፡ ሥጋዊን ሁሉ የሚመግበው የጡት ወተትን ተመገበ፡፡ በጊዜና በዘመናት የሸመገለ በየጥቂቱ አደገ በታናሽነታቸው ጊዜ ሕፃናትን የሚጠብቃቸው በሜዳ ላይ ዳኸ፡ ለዓመታቱ ቁጥር ጥንት የሌለው በሰው መጠን ጉለመሰ ተራሮችን በኃይል የሚያቆማቸው ደከመ ወዙም ኪሩቤል

በአምጣነ ብእሲ፡፡ዘያቀንቶሙ ለአድባር በኃይል ደክመ ወሐፈወ፡፡ዘኢይክሉ ኪሩቤል ይልክፍዎ ወሱራፌልኒ ይግሰስዎ ተገሰ እገሪሁ እምዘማ ወአልባሲሁኒ እምእንተ ይውሕዛ ደም፡፡ ማቴ ፱፥፳፩ ፳፯፥፯

ሊነኩት ሱራፌልም ሊዳስሱት የማይቻላቸው እግሮቹን በአመንዝራይቱ ልብሶቹንም ደም በሚፈስሳት ሴት ተዳሰሰ፡፡
ማቴ ፱፥፳፩ ፳፯፥፯

፭ ዘአንቅዐ ማየ እምኰኵሐ ኮሬብ ሰአለ ማየ ለጽምኡ እምሳምራዊት፡፡ዘአውረደ መና እምገዳመ ሲና እስከ ቃዴስ በርኔ ርኅበ በኃጢአ ኅብስት ወሖረ ኀበ ዕፀ በለስ እመ ይረክብ ፍሬ በውስቴታ፡፡ዘአልበሶሙ ንጽሐ ለሐራ ሰማይ ተጠምቀ ከመ ዘረስሐ በፈለገ ዮርዳኖስ፡፡ዘይእኀዝ ዓለመ በእራኁ ተእኀዘ እምእግብርተ ሊቃነ ካህናት፡፡ዘመርሐሙ ለእስራኤል በዓምደ ደመና ቆመ ቅድመ ጲላጦስ፡፡ ዘቀሠፎሙ ለሰብአ ግብጽ በአጽልእት ዘይፈልሕ ተቀሥፈ በጥብጣቤ መኰንን፡፡ ዘሰቀሎ ለሰማይ ከመ ቀመር ተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል፡፡ዘአንበረ አክሊለ ዲበ ርእሰ ኪሩቤል አክሊለ ሦክ ተቀጸለ፡፡ዘአንቅዐ ዘትረ ማይ እመንሰከ አድግ ለሶምሶን ወጸቃውዐኒ እምአፈ አንበሳ ሰትየ ብሒአ ዘምስለ ሐሞት ቱሱሐ፡ዘይቤሎ ለአዳም እመ ዕለተ ትበልዕ እምኔሁ ሞተ ትመውት ጥዕመ ሞተ በሥጋሁ፡፡ ዘፍ፪፥፲፯ መሳ፲፬፥፲፱ መዝ፷፰፥፳፩ ማቴ፳፯፥፴፬

፭ ውኃ ከኮሬብ ጭንጫ ያፈለቀ ለጥሙ ከሳምራዊት ውኃ ለመነ፡ ከሲና በረሀ እስከ ቃዴስ በርኔ መናን ያወረደ እንጀራ በማጣት ተራበ፡ በውስጧ ፍሬ ቢያገኝ ወደ በለስ ዛፍ ሄደ የሰማይን ሠራዊት ንጽህናን ያለበሳቸው እንደተዳደፈ ሰው በዮርዳኖስ ወንዝ ተጠመቀ ዓለምን በመሀል እጁ የሚይዝ በካህናት አለቆች ባሮች ተያዘ፡ እስራኤልን በደመና ምሰሶ የመራቸው በጲላጦስ ፊት ቆመ፡ የግብጽን ሰዎች በሚፈላ ቁስል የመታ በገዢ መግረፊያ ተገረፈ፡፡ ሰማይን እንደ ጣሪያ የሰቀለው በዕፀ መስቀል ላይ ተሰቀለ፡ በኪሩቤል ራስ ላይ አክሊልን ያኖረ የእሾህ አክሊል ተቀዳጀ ለሶምሶን ከአህያ መንጋጋ ፈሳሽ ውኃ ያፈለቀ ማርንም ከአንበሳ አፍ ያስገኘ ከሐሞት ጋር የተቀላቀለ ሆምጣጤ ጠጣ፡ አዳምን ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህ ያለው በሥጋው ሞትን ቀመሰ፡፡ ዘፍ፪፥፲፯ መሳ፲፬፥፲፱ መዝ፷፰፥፳፩ ማቴ፳፯፥፴፬

፮ ዝ ኵሉ ኃሣር ረከቦ ለኀይለ መለኮት በሥጋዌሁ፡፡እስመ ዘተገብረ ዲበ ሥጋ ይትሐሰብ ለኀበ መለኮት፡፡ወእንዘ ይለብስ ንጉሥ አው ሚላተ አው ሰንዱነ ለእመ ዘበጠ ፩ እምጊጉያን ልብሰ ዘላዕሌሁ እመ ኢተብህለ ዘበጠ ልብሶ ለንጉሥ አላ እምይቤሉ ዘበጠ ለንጉሥ፡፡ወከመዝ መሰለ ኤጲፋንዮስ በእንተ መለኮት ወትስብእት ወይቤ በከመ ብእሲ ዘይለብስ ዘቦ ጥልቀት ወይትሐሰብ ጥልቀት ኀበ ዘይለብስ ወከማሁ ይትሐሰብ ሕማመ ትስብእት ኀበ መለኮት፡፡መለኮትሰ እንዘ ኢይትከሀይ ለሕማም፡፡

፮ የመለኮትን ኃይል በሰውነቱ ይህ ሁሉ ጉስቁልና አገኘው፡ በሥጋ ላይ የተደረገው ለመለኮትም ይቆጠራልና፡፡ ንጉሥ ግምጃ ወይም በፍታ ለብሶ ከበደለኞች አንዱ በላዩ ያለውን ልብስ ቢመታ የንጉሥን ልብስ መታው አይባልም ንጉሥን መታው ይላሉ እንጂ፡፡ ኤጲፋንዮስም ስለ መለኮትና ስለሰውነት እንደ ዚህ መስሎ ተናገረ እለም እድፍ ያለበትን እንደሚለብስ ሰው እድፋም ለሚለብሰው ሰው እንደሚቆጠር እንዲሁ መለኮት በመከራ ሳይነካ የሰውነት መከራ ለመለኮት ይቆጠራል፡፡

፯ ንብል እንከ በእንተ መለኮት ተጽሕፈ እምኀበ ሰቃልያን እስመ ይቤልዎ እመሰ ወልዱ አንተ ለእግዚአብሔር አድኅን ርእሰከ ረድ እስኩ እመስቀልከ ንርአይ ንርአይ ወንእመን ብከ፡፡ወካዕበ ይቤልዎ ዘባዕደ ያድኅን ርእሶ ለያድኅን፡፡እመሰ ወልዱ ውእቱ ለእግዚአብሔር ለያድኅኖ፡፡ዝ ጽእለተ መለኮት ውእቱ ወአኮ ጽእለተ ትስብእት፡፡ወጽእለተ ትስብእትሰ አያቁ በዐውደ ጲላጦስ እመ ይቤልዎሙ ለጲላጦስ ለንጉሥክሙኑ እሰቅሎ፡፡ ወይቤልዎ

፯ እኛም እንግዲህ ስለመለኮት በሰቃዮች ተሰደበ እንላለን፡ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ ራስህን አድን እስኪ ከመስቀልህ ውረድ አይተንም እንመንብህ ብለውታልና፡፡ ዳግመኛም ሌላውን የሚያድን ራሱን ያድን የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነ ያድነው አሉት፡ ይህ የመለኮት ስድብ ነው የሰውነት ስድብም አይደለም፡፡ የሰውነትን ስድብ ግን ጲላጦስ ንጉሣችሁን ልስቀለውን ባላቸው ጊዜ በጲላጦስ አደባባይ አሳወቁ ከቄሣር በቀር ንጉሥ የለንም ራሱን የሚያነግሥ ሁሉ የንጉሥ

አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሳር እስመ ኩሉ ዘያነ
ግሥ ርእሶ ዐላዌ ነጋሢ ውእቱ። ማቴ፳፯+፵
ዮሐ፲፱+፲፭
፰ ወዘይቤሰ ጲላጦስ ለንጉሥክሙ
እሰቅሎ እንዘ ይኤምሮሙ ከመ እምዘርአ ዳዊ
ት ውእቱ ልደቱ ከመ ያኅድጎ በአፍርሆ ደመ
መንግሥት።ወእሙንቱሰ አጥብዑ ለቀቲሎቱ
ወክሕዱ መንግሥቶ እምዘርአ ዳዊት።ወይቤ
ሉ አልብነ ንጉሠ ዘእንበለ ቄሳር። ዝ ጽእለት
ይትኖለዋ ኀበ ትስብእት።ወካዕበ ይቤሉ ሕግ
ብነ ወበከመ ሕግነ ርቱዕ ይሙት እስመ ወል
ደ እግዚአብሔር ረሰየ ርእሶ፡ዝኒ ቃል ያርኢ
ኀበ ፍና ክሕደት በእንተ ውስተ ልደቱ ዘእም
አብ ወጸረፍ ላዕለ መለኮቱ።ወበእንተዝ ይቤ
በመዝሙር ወአንበሩ ሰማይ አፉሆሙ ወአን
ሶሰወ ውስተ ምድር ልሳኖሙ። መዝ፸፪+፱
፱ ወአንበሩ ውስተ ሰማይ አፉሆሙ
ዘይቤ በእንተጽእለተ መለኮት ዘይቤልዎ አይ
ሁድ ዘለሊነ ነአምር አባሁ ወእሞ እፎ ይብለነ
ዝንቱ እምሰማይ ወረድኩ። ወአንሶሰወ ውስተ
ምድር ልሳኖሙ ዘይቤ በእንተ ጽእለተ ትስ
ብእት ዘይቤሉ ከመ ዝንቱ ነአምር ከመ ሳም
ራዊ አንተ ወጋኔን ብከ። አብርሃም ጥቀ ሞተ
ወነቢያትኒ ሞቱ መነ እንከ ትሬሲ ርእሰከ።
እስመ ናሁ ፍና ጽእለት ዘመንገለ እግዚአ
ብሔር ወሰብእ ውስተ አሐዱ አካል። መለኮ
ትሰ ተቀሥፈ ወኢሐመ ተቀነወ ወኢተሰቀ፡ረ
ተረግዘ ወኢተረምየ ተጽእለ እምኀበ ሰቃል
ያን ወኢተፀርአ ሰብሐተ መንግሥቱ በአርያ
ም። ዮሐ፲+፶፪
፲ ቄርሎስኒ መሰለ በእንተ መለኮት
ወትስብእት።ይቤ ከመ ፀምር ዘተጠምዐ በሴ
ርዮ ከማሁ ውእቱ ህላዌ መለኮት ወትስብእት
ኢይትከሀል ይትፈለጥ እምድኅረ አሐዱ ከዊን
።ቅድመሰ ነገርነ በእንተ ዘከመ ተሳተፈ መለ
ኮት ለኀሣረ ትስብ እት።ወእምይእዜኒ ንንግ
ር ዘከመ ተሳተፈ ትስብእት ለዕበየ መለኮት።

፲፩ ወእንዘ ይመስሕ ምስሌሆሙ ለአር
ዳኢሁ በደብረ ዘይት አንበረ እዴሁ ላዕለ አር
ዳኢሁ ወባረኮሙ ለለአሐዱ አሐዱ ወእምዝ
መሰጦ ደመና እሳት ወሠወሮ።ዝኩ ሥጋዌ
ዘጠብለልዎ በአጽርቅት በአክናፈ ኪሩቤል
ተከለለ።ዝኩ ሥጋዌ ዘሐቀፍዎ በአብራክ ዲበ
ሰረገላ እሳት ነበረ።ዝኩ ሥጋዌ ዘጸምአ ወር
ኀበ በዝ ዓለም ዐርገ ኀበ ኑኀ አርያም ኀበ

ጠላት ነውና አሉት። ማቴ፳፯+፵ ዮሐ፲፱+፲፭

፰ ጲላጦስ ንጉሣችሁን ልስቀለውን
ያለው ልደቱ ከዳዊት ዘር እንደሆነ ሲያመ
ለክታቸው በመንግሥትም ደም በማስፈራራት
ያስጥለው ዘንድ ነው እነርሱ ግን እርሱን
ለመግደል ጨክኑ ከቄሣር በቀር ንጉሥ የለንም
ብለው የዳዊትን ዘር መንግሥት ካዱ፡ ይህ
ስድብ ለሰውነት ይቆጠራል ዳግመኛም ሕግ
አለን እንደ ሕጋችንም ይሞት ዘንድ ይገባል
ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጓልና አሉ።
ይህም ቃል ከአብ ስለመወለዱ የክህደት ነገርን
ያሳያል መለኮቱንም መሳደብ ነው ስለዚህም
በመዝሙር አንደበታቸውን በሰማይ አኖሩ ምላ
ሳቸውም በምድር ላይ ተመላለሰ አለ።
መዝ፸፪+፱

፱ አፋቸውን በሰማይ አኖሩ ያለው
አይሁድ አባቱንና እናቱን እኛ የምናውቅ
እንዴት ከሰማይ ወረድሁ ይለናል ያሉት ስለ
መለኮት መሳደብ ነው። ምላሳቸውም በምድር
ላይ ተንቀሳቀሰ ያለው አንተ ሳምራዊ እንደሆንህ
ጋኔንም እንዳለብህ እናውቃለን። አብርሃም
ፈጽሞ ሞቷል ነቢያትም ሞቱ እንግዲህ ራስህን
ማን ታደርጋለህ ስላሉት ስለ ሰውነት ስድብ ነው
እነሆ የእግዚአብሔርም የሰውም ስድብ ነገር
በአንድ አካል ነውና። መለኮትስ ተገረፈ መከራ
ግን አልተቀበለም ተቸነከረ አልተበሳም ተወጋ
አልቆሰለምም በሰቃዮች ተሰደበ የመንግሥቱ
ክብር ግን በአርያም አልቀረም። ዮሐ፲+፶፪

፲ ቄርሉስም ስለ መለኮት ትስ
ብእት በምሳሌ ተናገረ፡ ቀይ ቀለም እንደተነከረ
ግምጃ የመለኮትና የትስብእት ህልውና እንዲሁ
ነው አንድ ከመሆን በኋላ ይለይ ዘንድ አይቻልም
በፊትስ መለኮት የትስብእትን ጉስቁልና እንደ
ተካፈለ ተናገርን ።እንግዲህም ትስብእት የመለ
ኮትን ክብር እንደተሳተፈ እንናገር።

፲፩ በደብረዘይት ከደቀመዛሙርቱ ጋር
ሲመገብ እጁን በደቀ መዛሙርቱ ላይ አኖረ
እያንዳንዳቸውንም ባረካቸው ከዚያም የእሳትና
ደመና ነጠቀው ከእነርሱም ሠወረው። በጨ
ርቅ የጠቀለሉት ይህ ሥጋ በኪሩቤል ክንፎች
ተጋረደ፡ በጉልበት ያቀፉት ይህ ሥጋ በእሳት
ሠረገላ ተቀመጠ በዚህ ዓለም የተራበና የተጠማ
ይህ ሥጋ እህል መብላት ወይንና ጠላ ውኃም

ኢይትፈቀድ በሊዐ እክል ወሰሪበ ወይን ወሚስ ወማይ፡፡ዝኩ ሥጋዌ ዘተጽእለ እምአግብርተ ሊቀ ካህናት ወእምሐራ ጲላጦስ ተሰብሐ እምእፈ ኪሩቤል ወሱራፌል፡፡ ዝኩ ሥጋዌ ዘቆመ ዕራቁ ቅድመ ዐውደ ጲላጦስ በመብረቀ ስብሐት ተገልበበ ወበደመና እሳት ተንጦልዐ፡፡ዝኩ ሥጋዌ ዘተጸፍዐ መላትሂሁ ተለዐለ ወነበረ በየማነ አቡሁ እንዘ ይትራዋሕ ሎቱ አክናፈ እሳት ዘሐራ ሰማይ፡፡ዝኩ ሥጋዌ ዘሰፍሐ እዴሁ ዲበ ዕፀ መስቀል ዘተንጦልዐ ይምነ ወጸግመ ላዕለ ወታሕተ ወሶበ ዐርገ ሰማያተ ሰፍሐ ስብሐተ መንግሥቱ እምሥራቀ ፀሐይ እስከነ ዐረብ ወእም አጽናፈ ሰሜን እስከ አጽናፈ ደቡብ፡፡ ሉቃ፳፬፥፶

መጠጣት ወደ ማይሻበት ወደ አርያም ከፍታ ወጣ። በሊቀ ካህናቱ አገልጋዮችና በጲላጦስ አደባባይ ራቁቱን የቆመ ይህ ሥጋ በምስጋና መብረቅ ተሸፈነ በእሳት ደመናም ተጋረደ፡ ጉንጮቹን በጥፊ የተመታ ይህ ሥጋ ከፍ ከፍ አለ። የሰማይ ሠራዊት የእሳት ክንፎች እየተርገበገቡለት በአባቱ ቀኝ ተቀመጠ፡ በዕፀ መስቀል ላይ እጁን የዘረጋ ይህ ሥጋ በቀኝና በግራ በላይና በታች ተንሰራፋ ወደ ሰማያት ባረገ ጊዜ የመንግሥት ክብር ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ ከሰሜን ዳርቻ እስከ ደቡብ ዳርቻዎች ድረስ ተዘረጋ። ሉቃ ፳፬፥፶

፲፱ ዝኩ ሥጋዌ ዘአስተይዎ ብሒአ ዘምስለ ሐሞት ቱሱሐ አስተዮሙ ለአርዳኢሁ ውኂዘ እሳት ዘእምአብ ወጽአ ወእምኀቤሁ ተንሥአ፡፡ ዘውእቱ መንፈስ ጽድቅ ትእምርተ ሥላሴሁ፡፡ ዝኩ ሥጋዌ ዘነበረ ውስተ ከርሠ መቃብር ሠሉሰ መዋዕለ መሠሉሰ ለያልየ ነበረ ውስተ ጽርሐ አርያም ለዓለም ወለዓለመ ዓለም ኀበ ዘኢይንህል ጥቅማ ወኀበ ዘኢይትነሠት መሠረታ፡፡ኀበ ዘትኩል ሰረገላ ብርሃን ወኀበ ዘድብቱር ደብተራ እሳት፡፡ኀበ ዘይሴብሑ ፬ እንስሳ ርቡዓነ ገጽ ዘሥዕለ እሳት፡ኀበ ዘያቈርቡ ፳ወ፬ ቀሲሳን ሰማያውያን ዕጣነ ውኩፈ ወመዓዛ ሠናየ በስያሐ ወርቅ ዘኢገብሮ እደ ነሀቢ፡፡ናሁኬ ተዐውቀ ዕሪናሁ ለትስብእት ምስለ መለኮት፡፡አኮ በጠባይዓ ፍጥረት አላ በጽምረት ህላዌ ዘእንበለ ፍልጠት ወኢቱሳሔ ዘእንበለ ተውላጥ ወኢቡዓዴ፡፡ በከመ አስተሳተፎ ሥጋዌ ለመለኮት ኀበ ኅማረ ትስብእት ከማሁ አስተሳተፎ መለኮት ለትስብእት ኀበ ስብሐተ ህላዌ ዘሠናይ አምልኮ።

፲፱ ከሐሞት ጋር የተቀላቀለ ሆምጣጤ ያጠጡት ይህ ሥጋ ከአብ የወጣ ከእርሱም ዘንድ የተነሣ የእሳት መጠጥ ለደቀ መዛሙርቱ አጠጣቸው ይኸውም የጽድቅ መንፈስ የሦስትነቱ ምልክት ነው፡ ሞትን የቀመሰ ይህ ሥጋ የሞት ሥልጣን ወደሌለበት መላእክትም ሊጐበኙት ወደሚመኙት ሥፈራ ደረሰ በመቃብር ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት የቆየ ይህ ሥጋ ግንቧ ወደማይፈርስ መሠረቷም ወደማይፈርስ የብርሃን ሠረገላ ወደተተከለባት የእሳት ድንኳንም ወደ ተደኰነባት እሳት የተሳለባቸው አራት ገጽ ያላቸው አራቱ እንስሳ ወደ ሚያመሰግኑበት ሃያ አራቱ ሰማያውያን ቀሳውስት ዕጣን ያማረውንም መዓዛ የአንጥረኛ እጅ ባልሠራው በወርቅ ማዕጠንት ወደ ሚያቀርቡበት በጽርሐ አርያም ለዘለለም ተቀመጠ። እነሆ የትስብእት ከመለኮት ጋር እኩል መሆን ታወቀ በፍጥረት ባሕርይ አይደለም ያለመለያየትና ያለመቀላቀል ያለመለወጥና ያለመሊያየት በባሕርይ አንድነት ነው እንጂ።ሥጋ መለኮትን በትስብእቱ ጉስቁልና እንዳሳተፈው እንዲሁ መለኮትም ትስብእትን ባማረ አምልኮ ባሕርያዊ ምስጋና አሳተፈው።

፳ ናሁኬ አምላክ ወሰብእ ኢየሱስ ክርስቶስ በ፩ ህላዌ፡፡ ናሁኬ በግዕ ወኖላዊ በ፩ ጽምረት፡፡ናሁኬ ካህን ወቍርባን በ፩ ምሥጢር፡፡ውእቱመ ወልደ አምላክ በህላዌሁ፡፡ ወልደ ዳዊት በሥጋዌሁ፡፡ውእቱመ ዘአስተርአዮሙ ለነቢያት በዘዚአሁ ራእይ፡፡ ወሶበ ንሰምዮ አምላከ ይትረከብ በኀበ አቡሁ ሰማያዊ፡፡ወሶበ ንሰምዮ ሰብአ ይትረከብ በኀበ እሙ ገሊላዊት፡፡ሶበ ንሰምዮ ዕፀ ገነት ይትረከብ በኀበ አዳም፡፡ወሶበ ንሰምዮ መሥዋዕተ ውኩፈ ይትረከብ በኀበ አቤል፡፡ ወሶበ ንሰምዮ መዓዛ

፳ እነሆ ኢየሱስ ክርስቶስ በአንድ ባሕርይ አምላክና ሰው ነው፡ እነሆ በአንድ ተዋሕዶ በግ ጠባቂ ነው እነሆ በአንድ ምሥጢር ካህንና ቍርባን ነው እርሱም በባሕርዩ የአምላክ ልጅ በሥጋውም የዳዊት ልጅ ነው፡ በልዩ ልዩ ኅብረ መልክዕ ለነቢያት ያሳያቸው እርሱ ነው አምላክ ብለን ስንጠራው በሰማያዊ አባቱ ዘንድ ይገኛል። ሰውም ስንለው በገሊላዊት እናቱ ዘንድ ይገኛል የገነት ዛፍ ብለን ስንጠራው በአዳም ዘንድ ይገኛል የሠመረ መሥዋዕት ስንለው በአቤል ዘንድ ይገኛል ያማረ መዓዛ

ሠናይ ይትረከብ በኀበ ኖኅ፡፡ ወሶበ ንሰምዖ ኀብስተ ወወይነ ይትረከብ በኀበ መልከጼዴቅ ፡፡ሶበ ንሰምዖ አርከ ይትረከብ በኀበ አብርሃም፡፡ወሶበ ንሰምዖ በግዐ ይትረከብ በኀበ ይስሐቅ፡፡ወሶበ ንሰምዖ ወሬዛ ይትረከብ በኀበ ያዕቆብ፡፡ወሶበ ንሰምዖ እሳተ ይትረከብ በኀበ ዕፀ ጳጦስ ዘሙሴ፡፡ወሶበ ንሰምዖ መና ይትረከብ በኀበ ጎሞር ዘገለውዎ በቈጽለ ወርቅ፡፡ ወሶበ ንሰምዖ ማየ ተአምር ዘኰኵሐ ኮሬብ ይትረከብ በኀበ ቀሱተ ወርቅ እንተ አሮን፡፡ ወሶበ ንሰምዖ ሕገ ወትእዛዘ ይትረከብ በውስተ ከርሠ ታቦት ዘልቡጥ በወርቅ፡፡

፲፬ ወሶበ ንሰምዖ ዕፍረተ ይትረከብ በኀበ ቀርነ ቅብዕ ዘጽዮን፡፡ወሶበ ንሰምዖ ጠለ ይትረከብ በኀበ ዳዊት፡፡ወሶበ ንሰምዖ ንጉሠ ይትረከብ በኀበ ሰሎሞን፡፡ወሶበ ንሰምዖ ሕፃነ ይትረከብ በኀበኢሳይያስ፡፡ወሶበ ንሰምዖ ቀሥታመ ከርካዕ ይትረከብ በኀበ ኤርምያስ፡፡ ወሶበ ንሰይሞ ፋጻ ቀጢነ ይትረከብ በኀበ ኤልያስ፡፡ወሶበ ንሰምዖ መስተጽዕነ ፈረስ ይትረከብ በኀበ ዘካርያስ፡፡ወሶበ ንሰይሞ ልብሰ ጳዴሬ ይትረከብ በኀበ ሕዝቅኤል፡፡ወሶበ ንሰምዖ እብነ ዘተመትረ እመልዕልተ ደብር ወኮነ ደብረ ዐቢየ ይትረከብ በኀበ ዳንኤል፡፡ ወሶበ ንሰምዖ ጽዋዐ ስብሐት ይትረከብ በኀበ ዕዝራ ሱቱኤል፡፡ወሶበ ንሰምዖ ጸቃውዐ ይትረከብ በኀበ አስኔት፡፡

፲፭ ዝ አቅማኅ ትንቢት ዘአስተርአዮሙ ለነቢያት ቦ ዘበአምሳል ወቦ ዘበምግባር፡ይሰመይ ነቢየ በኀበ ነቢያት በከመ ይቤ ሙሴ ነቢየ ያነሥእ ለክሙ እምውስተ አኃዊክሙ ዘከማየ፡፡ወኩሉ ዘኢሰምዖ ለውእቱ ነቢይ ለትደምሰስ ይእቲ ነፍስ እምነ ሕዝባ፡፡ ካዕበመ ይሰመይ ሐዋርያ በኀበ ሐዋርያት፡፡በከመ ይቤ ጳውሎስ ኢየሱስ ሐዋርያነ እምቅድሜነ፡፡ወካዕበመ ይሰመይ ሊቀ ካህናት በከመ ይቤ ካዕበ ጳውሎስ ወክርስቶስ ከዊኖ ሊቀ ካህናት ለእንተ ትመጽእ ሠናይት በውስተ ደብተራ ስምዕ እንተ እግዚአብሔር ተከላ።

፲፮ ወዘንተ ኲሎ አስማተ ይሰመይ በዘይደሉ በበጸታሁ፡፡አምላከ ይሰመይ በእንተ ህላዌሁ ወሰብእ በእንተሥጋዌሁ፡፡ላሕመ መግዝእ ይሰመይ በእንተ ጥብሐቱ ወበግዐ በእንተ የዋሃቱ፡፡አንበሳ ይሰመይ በእንተ መዊእቱ ወመሲሐ በእንተ መንግሥቱ፡፡ኅብስተ ይሰመይ በእንተ ሥጋሁ ወወይነ በእንተ ደሙ፡፡እብነ ይሰመይ በእንተ ጽንዑ ወፀሐየ በእንተ ብርሃኑ፡፡ ካህን ስንለው በኖኅ ዘንድ ይገኛል:ኅብስትና ወይን ብለን ስንጠራው በመልከጼዴቅ ዘንድ ይገኛል: ወዳጅ ስንለውም በአብርሃም ዘንድ ይገኛል: በግ ብለን ስንጠራው በይስሐቅ ዘንድ ይገኛል: ጉልማሳም ስንለው በያዕቆብ ዘንድ ይገኛል :እሳት ብለን ስንጠራው በሙሴ የጳጦስ ቁጥቋጦ ዘንድ ይገኛል: መናም ስንለው በወርቅ ቅጠል በለበጡት በጎሞር ዘንድ ይገኛል: የኮሬብ ጭንጫ የተአምር ውኃ ብለን ስንጠራው በአሮን የወርቅ ማድጋ ዘንድ ይገኛል ሕግና ትእዛዝ ብለን በጠራነው ጊዜ በወርቅ በተለበጠ ታቦት ውስጠኛው ክፍል ይገኛል።

፲፬ ሽቱ ባልነው ጊዜ በጽዮን የዘይት ቀንድ ዘንድ ይገኛል ጠል ባልነው ጊዜ በዳዊት ዘንድ፡ ይገኛል ንጉሥ ባልነው ጊዜ በሰሎሞን ዘንድ ይገኛል፡ ሕፃንም ብለን ስንጠራው በኢሳይያስ ዘንድ ይገኛል፡ የበኵረ ሎሚ ዘንግ ስንለው በኤርምያስ ዘንድ ይገኛል ቀጭን ፋጨት ብለን ስንጠራው በኤልያስ ዘንድ ይገኛል፡ ፋረሰኛ ብለን በጠራነው ጊዜ በዘካርያስ ዘንድ ይገኛል፡ ግምጃ ልብስ ስንለው በሕዝቅኤል ዘንድ ይገኛል፡ ከተራራ ራስ ላይ ታላቅ ተራራም የሆነ ደንጊያ ብለን በጠራነው ጊዜ በዳንኤል ዘንድ ይገኛል፡ የምስጋና ጽዋ ባልነው ጊዜ በሱቱኤል ዕዝራ ዘንድ ይገኛል፡ የማር ወለላ ብለን ስንጠራው በአስኔት ዘንድ ይገኛል።

፲፭ ይህ የትንቢት ፍሬ ለነቢያት የተገለጠላቸው ነው በምሳሌ የተገለጠላቸው ጊዜ አለ በሥራም የተገለጠላቸው ጊዜ አለ ሙሴ ከወንድሞቻችሁ መካከል እንደኔ ያለ ነቢይ ያስነሣላችኋል ነብዩንም ያልሰማችው ይህች ነፍስ ከሕዝቧ ትደምሰስ እንዳለ በነቢያት ዘንድ ነቢይ ተባለ። ዳግመኛም ጳውሎስ ኢየሱስ በፊታችን የቀደመ ሐዋርያችን ነው እንዳለ በሐዋርያት ዘንድ ሐዋርያት ተባለ። ሁለተኛም ጳውሎስ ክርስቶስም ለምትመጣው ቸርነት እግዚአብሔር በተከለት በምስክሩ ድንኳን ውስጥ ሊቀ ካህናት ሆኖ እንዳለ ሊቀካህናት ተባለ። ዘዳ፲፰፥፲፭ ዕብ፯፥፲፯

፲፮ በየወገኑ በሚገባ ነገር በዚህ ሁሉ ስም ይጠራል። ስለ ባሕርዩ አምላክ ስለ ሥጋውም ሰው ይባላል ስለመታረዱ ፍሪዳ ስለ የዋህነቱም በግ ይባላል ስለማቸነፉ አንበሳ ስለመንግሥቱም መሲሕ ይባላል ስለሥጋው ኅብስት ስለ ብርሃኑም ፀሐይ ይባላል፡ መሥዋዕት ስለማቅረቡ ካህን መሥዋዕት ስለመሆኑም ቁርባን ይባላል ስለትምህርቱ መዓዛ

ይሰመይ በእንተ ሠዊዖቱ ወቍርባነ በእንተ ተሠውዖቱ፡፡ዕፍረተ ይሰመይ በእንተ መዓዛ ትምህርቱ ወገነተ በእንተ አስካለ ፍሬሁ ዘውእቱ ወንጌለ መለኮት፡፡አንቀጸ ይሰመይ በእንተ ዘይቤ አነ ውእቱ አንቀጸ አባግዕ ዘበአማን ወፍኖተሂ በእንተ ዘይቤ አነ ውእቱ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት፡፡ ዝኩሉ ተሰምዮ ደለዎ ለኢየሱስ ክርስቶስ እስመ ረባሐ ኩሉ ዓለም ውስተ እዴሁ፡፡ዮሐ፩፥፳፱ ፣፲፥፯ ፣፲፬፥፮

ሾቱ ስለ ፍሬው ዘላለም ገነት ይባላል ይኸውም የመለኮት ወንጌል ነው እኔ እውነተኛ የበጎች በር ነኝ ስላለ በር፡ እኔ የጽድቅና የሕይወት መንገድ ነኝ ስላለም መንገድ ይባላል:: ይህ ሁሉ መጠራት ለኢየሱስ ክርስቶስ ተገባው የዓለም ሁሉ ብልጥግና በእጁ ነውና:: ዮሐ፩፥፳፱ ፣፲፥፯ ፣፲፬፥፮

፲፯ እምይእዜሰ ንትመየጥ ከመ ንዝልፎሙ ለረሲዓን እለ ይብሉ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወረደት እምሰማይ፡፡እፎኬ ይትበሀል አውረደ ሥጋሁ እምሰማይ ዘበእንቲአሁ ትቤ ቅድስት ኦሪት ይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም እምይስሐቅ ይሰመይ ለከ ዘርእ፡፡ መኑኬ ውእቱ ዘርእ ዘእንበለ ትሰብእቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ በከመ ፈከረ ጳውሎስ እንዘ ይብል ወኢይቤሎ ለከ ወለአዝርእቲከ ከመ ዘለብዙኃን አላ ይቤሎ ለከ ወለዘርእከ ከመ ዘለአሐዱ፡፡ ወዘንተ ፈኪሮ አቀመ ኀበ ክርስቶስ፡፡ ማቴዎስኒ ይቤ መጽሐፈ ልደቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ ዳዊት ወልደ አብርሃም፡፡

፲፯ ከእንግዲህስ የክርስቶስ ሥጋው ከሰማይ ወረደች ብለው የተናገሩ ዝንጉዎችን እንዘልፋቸው ዘንድ እንመለስ፡ የከበረች ኦሪት ስለርሱ እግዚአብሔር አብርሃምን ከይስሐቅ ዘር ይጠራልሀል አለው ብላ የተናገረችለት እንደምን ሥጋውን ከሰማይ አወረደ ይባላል፡ ከኢየሱስ ክርስቶስ ሰውነት በቀር ዘር ማን ነው:: ጳውሎስ ለብዙዎች እንደሚሆን ላንተና ለዘሮችህ አላለውም ለአንድ እንደሚሆን ለአንተና ለዘርህ አለው እንጂ ብሎ እንደተረጐመ፡ ይህንንም ተርጉሞ በክርስቶስ አቆመ:: ማቴዎስም የኢየሱስ ክርስቶስ የልደቱ መጽሐፍ የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ አለ:: ዘፍ፳፩፥፲፫ ማቴ፩፥፱

፲፰ ስማዕኬ እ ጽሙመ ልብ ዘከመ ይቤሎ ለክርስቶስ ወልደ ዳዊት፡፡ወዘከመ ይቤሎ ካዕበ ለዳዊት ወልደ አብርሃም ተወልደ፡፡ ወእመሰኬ እምዘርአ ዳዊት ወልደ አብርሃም ተወልደ እፎኬ ትብሉ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወረደት እምሰማይ፡፡እስመ ሥጋ አብርሃምሰ ወሥጋ ዳዊት ግሙራ ኢዐርጉ ሰማያተ፡፡ለአብርሃምኒ ሀገረ ሙላዱ ምድረ ካራን ማእከለ አፍላግ ዘሶርያ፡፡ወመቃብሪሁኒ ምድረ ከነአን ውስተ ገራህተ በዐተ ካዕበት በደይን ጻዕር ዘኤፍሮን ኬጥያዊ፡፡ ወለዳዊትኒ ሀገረ ሙላዱ ቤተ ልሔም ወበህየ ተቀብዐ በእደ ሳሙኤል፡፡ ወቀዳሚ መንግሥቱ ኮነ በኬብሮን እስከ አመ ፯ ዓመት ወ፴ወ፫ ዓመተ ነግሠ በኢየሩሳሌም ወረሲዮ ሞተ በህየ ወተቀብረ ውስተ ቤተ ልሔም ዘሀገረ ሙላዱ፡፡ጳውሎስኒ ይቤ ወመጽአ እምዘርአ ዳዊት በሥጋ ሰብእ ወአርአየ ከመ ወልደ እግዚአብሔር ውእቱ በኃይሉ ወበመንፈሱ ቅዱስ፡፡ወካዕበ ይቤ ጳውሎስ ዘአኮ መላእክተ ተወከፈ አላ ዘርአ አብርሃም አልዐለ፡፡ ወበመዝሙርኒ ይቤ መሐለ እግዚአብሔር ለዳዊት በጽድቅ ወኢይኔስሕ፡፡እስመ እምፍሬ ከርሥከ እነብር ዲበ መንበርከ፡፡ ወካዕበ ይቤ እነ አበቍል ቀርነ ለዳዊት፡፡ ወአስተዴሉ ማኅቶተ ለመሲሕየ፡ወእለብሶሙ

፲፰ ልብህ የደነቆረ ሆይ ክርስቶስን የዳዊት ልጅ እንዳለው ደግመኛ ዳዊትን የአብርሃም ልጅ ተወለደ እንዳለው ስማ:: ከአብርሃም ልጅ ከዳዊት ዘር ከተወለደ የክርስቶስ ሥጋው እንዴት ከሰማይ ወረደች ትላላችሁ የአብርሃም ሥጋ የዳዊትም ሥጋ ፈጽሞ ወደ ሰማያት አላረጉምና የአብርሃም የትውልድ ሀገሩ በሶርያ ወንዞች መካከል ያለች የካራን ምድር ናት መቃብሩም በከነዓን ምድር የኬጥያዊው ኤፌሮን ሁለት ክፍል ባላት በእርሻው ውስጥ ነው የዳዊትም የትውልድ ሀገሩ ቤተልሔም ነው፡ በዚያም በሳሙኤል እጅ ተቀባ በመጀመሪያ እስከ ሰባት ዓመት ድረስ መንግሥቱ በኬብሮን ሆነ ሠላሳ ሦስት ዓመትም በኢየሩሳሌም ነገሠ አርጅቶም በዚያ ሞተ በትውልድ ሀገሩ በቤተልሔም ተቀበረ::ጳውሎስም ከዳዊት ወገን በሰው ሥጋ መጣ በኃይሉና በቅዱስ መንፈሱም የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ አሳየ አለ:: ዳግመኛም ጳውሎስ መላእክትን የተቀበለ አይደለም የአብርሃምን ዘር ከፍ ከፍ አደረገ እንጂ አለ:: በመዝሙርም እግዚአብሔር ለዳዊት በእውነት ማለ አይጸጸትምም፡ ከሆድህ ፍሬ በዙፋንህ እኖራለሁ አለ፡ ሁለተኛም እኔ ለዳዊት ቀንድን አበቅላለሁ ለቀባሁትም መብራትን አዘጋጃለሁ ጠላቶቹን እፍረትን አለብሳቸዋለሁ በርሱም ቅድስናዬ ያፈራል አለ:: የክርስቶስ የመለኮቱ ሰውነት በዳዊት ሥጋ ላይ ያፈራ

ኃፍረተ ለጸላእቱ፡ ወቦቱ ይፈሪ ቅድሳትየ፡፡ ምንት ውእቱ ፍሬ ቅድሳቲሁ ለእግዚአብሔር ዘፈረየ ውስተ ሥጋ ዳዊት ዘእንበለ ትስብእተ መለኮቱ ለክርስቶስ ዝ ውእቱ ቅድሳተ ምሥጢሩ ነቅዐ ቅድሳት ዘይትወሀብ ለቅዱሳን፡፡ ፩ዜና፳፱፥፳፯ መዝ፻፴፩፥፲፩ ፡፲፯

፲፱ ወበትምህርተ ዲድስቅልያኒ ይብሉ ሐዋርያት ወአልዐልከ መንበሮ ለዳዊት ማእከሌነ በልደተ ክርስቶስ ዘተወልደ እምዘርኡ በሥጋ እምድንግል፡፡ወካዕበመ አእምሩ አብዳን ከመ አልቦ በሰማያት ኢሥጋ እንስሳ ወኢሥጋ እጓለ እመሕያው፡፡ወበእንተ ሥጋ እንስሳ ትቤ ቅድስት ኦሪት ወይቤ እግዚአብሔር ለታውጽእ ምድር ኵሎ ዘመደ እንስሳ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ዘቦ መንፈስ ሕይወት ወአዕዋፈኒ ዘይሰርር በበዘመዱ፡፡ወበእንተኒ ሥጋ እጓለ እመሕያው ካዕበ ትቤ ቅድስት ኦሪት ወገብሮ እግዚአብሔር ለእጓለ እመሕያው እምነ መሬተ ምድር ወነፍሐ ውስተ ገጹ መንፈስ ሕይወት፡፡ናሁኬ ተዐውቀ ህላዌሆሙ ለሥጋውያን በዲበ ምድር ወህላዌሆሙ ለመንፈሳውያን ዘበሰማያት፡፡ወአልቦ እምሥጋውያን ዘያንሶሱ በሰማያት ወአልቦ ካዕበ መንፈሳዊያት ዘያስተርእያ በዲበ ምድር ዘእንበለ ዳእሙ ኅበ ዘተልእኩ ለረድኤተ ቅዱሳን፡፡ወኢያስተርእዮቶሙሰ ለመላእክት በእንተ ዘአልቦሙ ሥጋ፡፡ወለነኒ ብነ ጠባይዕ ዘኢያስተርኢ ወዘኢይትገሰስ ከመ ጠባይዒሆሙ፡፡ እስመ መንፈስ እም ከመ ወጽአት እምሥጋ ኢትትገሰስኒ ወኢታስተርኢኒ በከመ ኢይትገሰሱ ወኢያስተርእዩ መላእክት፡፡ ወመዊትሂ አልቦ ለመንፈስ እጓለ እመሕያው በከመ ኢይመውቱ መላእክተ እግዚአብሔር፡፡

፳ ወባሕቱ ሕማምሰ ባቲ በፃዕረ ደይን ለእመ ኢዐቀበት ትእዛዘ እግዚአብሔር፡፡ በከመ የሐምም ሰይጣን በጻዕረ ደይን እንዘ አልቦቱ ሥጋ እስመ ኢገነየ ለስብሐተ እግዚአብሔር፡ወበእንተዝ ወረደ ወልደ እግዚአብሔር ዘአልቦቱ ሥጋ በሰማያት ከመ ይንሣእ እምወለተ አዳም እንበሮ በየማነ እግዚአብሔር አቡሁ፡፡ አኮ ልጹቀ ወምንታዌ ምስለ መለኮቱ ወአኮ ፍሉጠ እምህላዌ በበገጻዊሁ አላ ፩ አካል ዘእንበለ ቱሳሔ ወበ፩ ራእይ እንበለ ሙያጤ፡፡አልቦ ለባሴ ሥጋ በሰማያት ዘእንበ ለወልደ እግዚአብሔር ዘነሥአ ሥጋ እንተ አነ ወረሰዮ ፩ ውስተ እንቲአሁ ህላዌ፡፡

የእግዚአብሔር የቅድስናው ፍሬ ምንድር ነው የምሥጢሩ ቅድስና ይህ ነው ለቅዱሳን የሚሰጥ የቅድስና ምንጭ፡፡ ፩ዜና፳፱፥፳፯ መዝ፻፴፩፥፲፩ ፡፲፯

፲፱ በዲድስቅልያም ትምህርት ሐዋርያት ዘሩ በሥጋ ከድንግል በተወለደ በክርስቶስ መወለድ የዳዊትን ዙፋን ከመካከላችን ከፍ ከፍ አደረግህ አሉ ሁለተኛም ሰነፎች ሆይ በሰማያት የእንስሳ ሥጋ የሰው ልጅም ሥጋ እንደሌለ ዕወቁ ስለ እንስሳ ሥጋ የከበረች ኦሪት እግዚአብሔር ምድር በምድር ላይ የሚ ንቀሳቀስ የሕይወት መንፈስም ያለው የእን ስሳ ወገንን ሁሉ በየወገኑም የሚበርረውን ወፎች ታውጣ አለ አለች፡፡ ስለ ሰው ልጅ ሥጋም ዳግመኛ የከበረች ኦሪት እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ከምድር አፈር አበጀው በፊቱም ላይ የሕይወትን እስትንፋስ እፍ አለበት አለች፡ እነሆ በምድር ላይ የሥጋውያን ህልውና በሰማያት ያለ የመንፈሳውያንም ህልውና ታወቀ ከሥጋውያን መካከል በሰማያት የሚመላለስ የለም፡፡ ሁለተኛም ቅዱሳንን ለመርዳት በተላኩበት ዘንድ ነው እንጂ በምድር ላይ የሚታዩ መንፈሳውያን የሉም የመላእክትም አለመታየታቸው ሥጋ ስለሌላቸው ነው፡፡ እኛም እንደነርሱ ባሕርይ የማይታይና የማይዳሰስ ባሕርይ አለን መላእክት እንደማይታዩ እንደማይዳሰሱም ነፍስ ከሥጋ ከወጣች አትዳሰስም አትታይምም፡የእግዚአብሔር መላእክት እንደማይሞቱ የሰው ልጅ ነፍስም ሞት የለባትም፡፡

፳ ዳሩ ግን ሰይጣን ለእግዚአብሔር ክብር ስላልተገዛ በፍርድ ሥቃይ እንዲሠቃይ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ካል ጠበቀች በፍርድ ሥቃይ መከራ አለባት፡፡ ስለ ዚህም በሰማያት ሥጋ የሌለው የእግዚአብሔር ልጅ ከአዳም ሴት ልጅ ሥጋን ይዋሐድ ዘንድ ወረደ ከአዳም ሴት ልጅ የነሣውንም ያንን ሥጋ በአባቱ በእግዚአብሔር ቀኝ አስቀመጠው፡፡ ከመ ለኮቱ ጋር የተጣበቀ መንትያም የሆነ አይደለም፡ በየመልኩም ከባሕርዩ የተለየ አይደለም ያለ መቀላቀል አንድ አካል ያለመለወጥም አንድ መልክ ነው እንጂ፡፡ የእኛን ሥጋ ተዋሕዶ ከባሕርዩ ጋር አንድ ካደረገው ከእግዚአብሔር ልጅ በቀር በሰማያት ሥጋን የለበሰ የለም፡፡ እርሱ ራሱ በወንጌል ከሰማይ ከወረደው ከሰው

በከመ ለሊሁ ይቤ በወንጌል አልቦ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ዘእንበለ ዘወረደ እምሰማይ ወልደ እጓለ እምሕያው፡፡ወቦ እለ ይቤሉ ከመ ሄኖክ ወኤልያስ ዐርጉ ሰማያተ ሐሰ አላ ተመሰጡ እምድር እንተ ንነብር ንሕነ በላዕሌሃ፡፡ ወከበቶሙ እግዚአብሔር ውስተ ምድር ኅብዕት እንተ ተሠወረት በጥበበ ዚአሁ ወአልቦ ሥልጣነ ሞት ላዕሌሃ፡፡ ዮሐ፫+፲፫

፳፩ ወበእንተ ሄኖክ ይቤ ወአሥመሮ ለእግዚአብሔር ወኢተረክበ እስመ ኃብኦ እግዚአብሔር፡፡ወበእንተ ኤልያስኒ ይቤ መጽአ ሰረገላ እሳት ወቆመ ማእከሌሁ ወማእከለ ኤልሳዕ ረድኡ ወአስተራሐቆሙ መሠጦ ለዘይደልዎ ወአንበሮ ኀበ ዘይደሉ ገጸ መካን ከመ ይትከበት እምገጸ ሞት፡፡ወለዘሰ ኢይደልዎ ተመስጦ ተኃድገሎቱ ጸጋ ትንቢት እንዘ ይትመከዐብ እመምህሩ፡፡ምንት ውእቱ ካዕበተ መንፈስቅዱስ ዘኀደረ ላዕለ ኤልሳዕ እምኤልያስ፡፡ኤልያስ አንሥአ ለወልደ መበለት እምድኅረ ሞተ ሶበ ጸለየ ላዕሌሁ፡፡ኤልሳዕኒ ሶበ ሞተ ወደዩ በድና ውስተ ዝህር ዘሀሎ ውስቴቱ አዕጽምተ በድን ዘተካት፡፡ወሶበ ለከፎ በድነ ኤልሳዕ ሐይወ ውእቱ አዕጽ ምት ወኮነ ብእሴ ፍጹመ፡፡ናሁኬ ፈድፈደ ዕበየ ጸጋሁ ለዘአንሥአ በድነ በሞቱ እምዘአንሥአ በሕይወቱ፡፡፩ነገ፲፯+፳፪ ፪ነገ፪+፩-፲፬ ፤፲፫+፳፩

፳፪ ወብየ ካልዕሂ ፍና ነገር ዘይመስል ከመዝ፡፡ይቤ እግዚእነ በወንጌል ኵሉ ዘየአምን ብየ ግብረ ዘአነ እገብር ይገብር ወዘየዓቢ እምኔሁ ይገብር፡፡ምንት ውእቱ ገቢረ መንክራት ዘየዐቢ እምዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ፡፡በእንተ እግዚእ ኢየሱስ ይቤ በወንጌል ወአምጽእዎሙ ለብዙኃን ድውያን ከመ ይግሰሶሙ ወእምከመ ገሰሶሙ የሐይዉ፡፡ወበእንተ ጴጥሮስኒ ይቤ በግብረ ሐዋርያት ወያመጽኡ ብዙኃነ ድውያን ወያነብርዎሙ ውስተ ፍኖት ከመ ይብጽሖሙ ጽላሎቱ ለጴጥሮስ ወእምከመ በጽሖሙ ጽላሎቱ የሐይዉ፡፡
ማቴ፲+፫ ዮሐ፲፬+፲፪ ሐዋ፭+፲፭

፳፫ ወካዕበ ይነግር በእንተ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ገሰሰት ጽንፈ ልብሱ እንተ ይውሕዛ ደም ወሐይወት ሶቤሃ፡፡ ወበእንተ ጳውሎስኒ ይቤ በግብረ ሐዋርያት ወይወስዱ እም ጽንፈ ልብሱ ወሰበኑ ለጳውሎስ ወያነብሩ ዲበ ድውያን ወሶቤሃ የሐይዉ፡፡ናሁኬ ፈድፈደ ጸጋ ፈውስ እምኀበ እግዚእ ኢየሱስ ኀበ አርዳኢሁ፡፡ውእቱሰ ዘበገቢስ ወጴጥሮስ ዘበጽላሎቱ፡፡ወካዕበመ ውእቱስ ዘበተገሶ

ልጅ በቀር ወደ ሰማይ የወጣ የለም እንዳለ:: ሄኖክና ኤልያስ ወደ ሰማይ እንዳረጉ የሚናገሩ አሉ: ሐሰት ነው እኛ በላይዋ ከምንኖርባት ምድር ተነጠቁ እግዚአብሔርም በጥበቡ በተሠወረች የሞትም ሥልጣን በርሷ ላይ በሌለ ባት ምድር ሠወራቸው እንጂ:: ዮሐ፫+፲፫

፳፩ ስለ ሄኖክ መጽሐፍ እግዚአብሔርን ደስ አሰኘው እግዚአብሔርም ሠውሮታልና አልተገኘም አለ:: ስለ ኤልያስም የእሳት ሠረገላ መጥቶ በእርሱና በደቀ መዝሙሩ መካከል ቆመ አራራቃቸውም አለ: የተገባውን ነጠቀው ከሞትም ፊት ይሠወር ዘንድ በተገባው ሥፍራ አኖረው: መነጠቅ ያልተገባው ግን የትንቢት ጸጋ ከመምህሩ ሁለት እጥፍ ሆኖ ተሰጠው:: ከኤልያስ በኤልሳዕ ላይ ያደረ ሁለት እጥፍ መንፈስቅዱስ ምንድር ነው: ኤልያስ የመበለቲቱን ልጅ ከሞተ በኋላ በርሱ ላይ ጸልዮ አስነሣው: ኤልሳዕም በሞተ ጊዜ የቀደሙ በድን እጥንቶች በውስጡ ባሉበት መቃብር በድኑን ቀበሩ: የኤልሳዕም በድን በነካው ጊዜ ያ አጥንት በሕይወት ተነሣ ፍጹም ሰውም ሆነ እነሆ በሞቱ በድኑን ያስነሣው የጸጋው ክብር በሕይወት ሳለ ካስነሳው በለጠ::
፩ነገ፲፯+፳፪ ፪ነገ፪+፩-፲፬ ፤፲፫+፳፩

፳፪ ይህንንም የሚመስል ሌላ ነገር አለኝ: ጌታችን በወንጌል በእኔ ያምን እኔ የማደርገውን ያደርጋል ከእርሱም የበለጠውን ያደርጋል አለ:: ጌታ ኢየሱስ ካደረገው የበለጠ ተአምራትን ማድረግ ምንድር ነው: ስለ ጌታ ኢየሱስ በወንጌል ይዳስሳቸው ዘንድ ብዙ ድውያንን አመጡለቸው ሲዳስሳቸውም ይድኑ ነበር አለ:: ስለ ጴጥሮስም በሐዋርያት ሥራ እንዲህ አለ: ብዙ ድውያንንም ያመጡ ነበር የጴጥሮስም ጥላ እንዲያርፍባቸው በመንገድ ያስቀምጡአቸው ነበር:: ጥላውም ባረፈባቸው ጊዜ ይድኑ ነበር::
ማቴ፲+፫ ዮሐ፲፬+፲፪ ሐዋ፭+፲፭

፳፫ ዳግመኛም ስለ ጌታ ኢየሱስ ደም የሚፈስሳት ሴት የልብሱን ጫፍ እንደ ዳሰሰች ያን ጊዜም እንደዳነች ይናገራል ስለ ጳውሎስም በሐዋርያት ሥራ ከጳውሎስም ከልብሱና ከሰበኑ ጫፍ ወስደው በድውያን ላይ ያኖራሉ ያን ጊዜም ይድናሉ አለ:: እነሆ የፈውስ ጸጋ ከጌታ ኢየሱስ ዘንድ ይልቅ በደቀመዛሙርቱ ዘንድ በዛ እርሱ በመዳሰስ ነው ጴጥሮስ ግን በጥላው ሁለተኛም እርሱ ልብሶት ሳለ የልብሱን

ዘፈረ ልብሱ እንዘ ይለብስ፡፡ወጳውሎስሰ በአን ብሮ አልባሲሁ ወሰበኑ ዲበ ድውያን ኀበ ኢሀሎ ውእቱ፡፡ወባሕቱ ኃይልሰ ዘይረድኦሙ ለኩሎሙ እምኔሁ ውእቱ ለዘእሰልጠኖሙ፡፡ ሐዋ፲፱፥፲፩

፳፬ ንትመየጥኬ ኀበ ዜና ነገር ዘዕርገተ ነቢያት በእንተ ሄኖክሰ ወኤልያስ ነገርነ፡፡ ወበ እንተ ዕዝራኒ ንነግር ዘከመ ይቤ መጽሐፈ ዜናሁ ወነሥእም ባሕሬ እስ ከማሁ ናሁኬ ፍጹመ አየቀ ሶበ ይሰምያ ብሔረ ለይእቲ መካን ከመ ውእቱ ምድር ፡፡ወሶበ ይቤለኒ እስ ከማሁ አየቀ ከመ ሄኖክ ወኤልያስ እሙንቱ እስ ቀደሙ ተንሥኡ ፡፡ቦ እለሂ ይቤሉ ከመ ገነ ትሂ ኤዶም ውስተ ሰማያት ይእቲ ወአኮ ውስ ተ ምድር፡፡እመሰ በሰማያት ይእቲ ለምንትኬ ትቤ ቅድስት ኦሪት ወፈለግ ይወፅእ እምነ ቅድሜሃ ከመ ዘየዐውድ ውስተ ኩሉ ምድረ ኤውሌጦን ወሀየ ሀሎ ወርቅ ወወርቃ ለይእቲ ምድር ሠናይ፡ወሀየ ሀሎ ዕንቍ ዘየሐቱ ወዕን ቍ ሐመልሚል፡፡ ወስሙ ለካልዕ ፈለግ ግዮን ውእቱ ዘየዐውድ ውስተ ኩሉ ምድረ ኢት ዮጵያ፡፡ወፈለግ ሣልስ ጤግሮስ ውእቱ ዘየሐ ውር ላዕለ ፋርስ፡፡ ወፈለግ ራብዕ ኤፍራጥስ፡፡ ናሁኬ ይቤ ይወጽእ ከመ ይስቅያ ለገነት ወእምህየ ይትፈለጥ ለ፬ ማእዝነ ዓለም፡፡ ከመ ዘውስተ ምድር ውእቱ አየቀ ሶበ ይነግር ፀአተ አፍላግ እምገነት ወተፈልጦቶሙ ዘበአ ርብዕት ወዑደታቲሆሙ ውስተ ኩሉ አህጉረ ዓለም፡፡ሶበሰ በሰማያት ይእቲ ገነት እም ይቤ ይወጽእ እም ገነት ከመ ይስቅያ ለምድር፡ እስመ ፀአተ ማይ እምገነት ከመ ይሥቂ እም ዳረ፡፡ ናሁኬ አስተርአየ ከመ ዘእምድር ወአኮ ከመ ዘእምላዕሉ ኀበ ታሕቱ፡፡ ዘፍ፪፥፲-፲፭

፳፭ ካዕበ ትቤ ቅድስት ኦሪት ወአውፅኦ እግዚአብሔር ለአዳም እምገነተ ተድላ ከመ ይትገበራ ለምድር እንተ እምኔሃ ወፅአ፡፡ ወአ ውፅኦ ለአዳም ወአኅደሮ ቅድመ ገነተ ትፍ ሥት፡፡ወአዘዞሙ ለሱራፌል ወኪሩቤል ዘው ስተ እዴሆሙ ሰይፈ እሳት ከመ ኢይትመየጥ ከመ ይዕቀቡ ፍኖተ ዕፀ ሕይወት፡፡ወበዝሰ ፍጹመ አየቀ ከመ እምድረ ገነት ወፅአ ወው ስተ ምድረ ተግባር ኀደረ በእንተ ዘይቤሎ እግዚ አብሔር በሀፈ ገጽከ ብላዕ ኅብስተከ፡፡ ወምድርሰ ዘነበሩ ውስቴታ አዳም ወደቂቁ ጥቃ ገነት ይእቲ ዘእንዳረ ጽባሕ በከመ ትቤ ቅድስት ኦሪት፡፡ ወወ ፅአ ቃየል እምቅድመእግዚአብሔር ወኀደረ ምድረ ፍቶድ ዘአንጻረ ኤዶም፡፡ ዘፍ፫፥፳፫ ፲፬፥፲፮

ዘርፍ በመዳሰስ ነው ጳውሎስ ግን ልብሱንና ሰበኑን እርሱ በሌለበት በድውያን ላይ በማስቀመጥ ነው ነገር ግን ሁላቸውም የሚ ረዳቸው ኃይል ሥልጣንን ከሰጣቸው ከእርሱ ነው፡፡ ሐዋ፲፱፥፲፩

፳፬ ወደ ነቢያቱ ዕርገት ዜና ነገር እንመለስ ስሄኖክና ስለ ኤልያስ ተናገርን ስለዕዝራም የዜናው መጽሐፍ እንደሚለው እንና ገር እንደርሱ ያሉ ወዳሉበት ሀገር ወሰዱት እነሆ ያችን ቦታ ብሔር ብሎ ሲጠራት ምድር እንደሆነ ፈጽሞ አሳወቀ እንደርሱ እንዳሉት ባለ ጊዜም ቀድመው ያረጉት ሄኖክና ኤልያስ እንደሆኑ አሳወቀ፡፡ የኤዶም ገነትም በሰማያት ናት በምድር አይደለችም የሚሉም አሉ፡፡ በሰማያት ከሆነች የከበረች ኦሪት ስለምን ገነትን ያጠጣት ዘንድ በፊትዋ ወንዝ ይወጣል ከዚያም ወደ አራቱ የዓለም መዓዘናት ይከፈላል፡ የአንዱ ወንዝ ስሙ የኤውሌጦንን ምድር ሁሉ የሚከብ ኤፌሶን ነው፡ በዚያም ወርቅ አለ የዚያችም ምድር ወርቅ ያማረ ነው፡በዚያም የሚያበራ ዕንቍ የተኾርጉረጉረም ዕንቍ አለ፡፡ የሁለተኛውም ወንዝ ስሙ ግዮን ነው እርሱም የኢትዮጵያን ምድር ሁሉ ይከባባል፡፡ ሦስተኛ ውም ወንዝ በፋርስ ላይ የሚያቋርጥ ጤግሮስ ነው፡ አራተኛው ወንዝ ኤፍራጥስ ነው አለች፡፡ እነሆ ገነትን ያጠጣት ዘንድ ይወጣል ከዚያም ወደ አራቱ መዓዘናት ይከፈላል አለ፡፡ የወንዞችን ከገነት መውጣትና በአራት ወገን መለያየ ታቸውን የዓለምንም ሀገሮች ሁሉ መዞራቸውን በተናገረ ጊዜ በምድር ላይ ያሉ እንደሆነ አሳወቀ፡፡ ገነት በሰማያት ብትሆን ኖሮ ከላይ እንደሚወርድ ይወርዳል ባለ፡ ምድርን ያጠጣት ዘንድ ከገነት ይወጣል ባላለ፡ የውኃ ከገነት መውጣት ምድርን ያጠጣ ዘንድ ነውና፡፡ እነሆ ከምድር የሚወጡ እንደሆኑ ከላይም ወደታች የሚወርዱ እንዳልሆኑ ተገለጠ፡፡ ዘፍ፪፥፲-፲፭

፳፭ ዳግመኛም የከበረች ኦሪት እግዚአብሔር አዳምን የተፈጠረባትን ምድር ያርሳት ዘንድ ከተድላ ገነት አስወጣው አዳምንም አስወጥቶ በደስታ ገነት አንፃር አኖረው በእጃ ቸው የምትገለባበጥ ሰይፍ የያዙ ሱራፌልና ኪሩቤልንም ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውን መንገድ እንዲጠብቁ አዘዛቸው አለች፡፡በዚህ ግን በፊትህ ወዝ እንጀራህን ብላ ስላለው ከገነት ምድር እንደወጣ በሥራም ምድር እንደተቀመጠ ፈጽሞ አስታወቀ፡፡ የከበረች ኦሪት እንደተናገረች ቃየልም ከእግዚአብሔር ፊት ወጣ በኤዶም አንፃር ባለች በፍዩድ ምድር ተቀመጠ እንዳለች አዳምና ልጆቹ የኖሩባት ምድር በገነት አጠገብ በፀሐይ መውጫ አንፃር ያለች ናት፡፡ ዘፍ፫፥፳፫ ፲፬፥፲፮

፩፯ ምንት ውእቱ ፀአቱ ለቃየል እምቅድመ እግዚአብሔር ዘእንበለ ተግኅሶ እመካን ዘአንበሮሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን፡፡በእንተ ምንትኬ ተግኅሰ እም አቡሁ ወእሙ፡፡በእንተ ዘቀተሎ ለአቤል እስመ ኢክ ሀለ ነጽሮቶሙ ለወላድያኒሁ በእንተ ኃፍረተ ኃጢአት ዘገብረ፡፡ተግኅሠ እምገጸ አቡሁ ወእ ሙ በእንተ ዘቀተሎ ለእኁሁ፡፡ጸጋ እግዚአብ ሔር ተግኅሠ እምኔሁ ወኀደረ ኀበ ሴት ዘተ ወልደ እምድኅረ አቤል፡፡እስመ በረከተ አቤል ገብአ ኀበ ደቂቀ ሴት፡፡

፩፰ ወበእንተሰ ዘሴሞሙ እግዚአብሔር ለሱራፌል ወለኪሩቤል ከመ ይዕቀቡ ፍኖተ ዕፀ ሕይወት ከመ ኢይትመ የጥ አዳም ወኢይግባእ ውስቴቱ፡፡ወእመሰኬ ኮነ በሰማያት ህላዌሃ ለገነት እም ኢተደመሩ ዐቀብት ውስተ አናቅጺሃ ከመ ኢይግባእ አዳ ም፡፡እስመ አልቦ ዘይክል ዐሪገ ውስተ ሰማ ያት ዘተፈጥረ እምነ መሬተ ምድር ወእምኢ ኮነት ትሕዝብተ ላዕለ አዳም ከመ ይትመየጥ ውስተ ገነት፡፡እምአዳም እስከ ኖኅ ነበሩ ደቂ ቀ አዳም ጥቃ ገነት፡፡ወሶበ አማስኑ ውሉደ ሰብእ ፍኖቶሙ በዓሊወ ትእዛዙ ለእግዚአብ ሔር አመ ርደቶሙ ለትጉሃን ሰማይ እለ ተደ መሩ ምስለ አዋልደ ሰብእ ወመሀሩ መቲረ አሥራው ወዝቢረ ሥራይ ወርእየተ ኮከብ ፡፡ወመልአት ምድር ዐመፃ ወትዕግልተ ወግ ፍዐ ወዝሙተ ወቀትለ ወክዒወ ደም፡፡ ወነስሐ እግዚአብሔር በእንተ ዘገብሮ ለእጓለ እመሕ ያው፡፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ግበር ለከ መስቀረ ዘዕፀ በዘትድኅን አንተ ምስለ ብእሲትከ ወምስለ ደቂቅከ ወምስለ ሠላስ አንስትያ ደቂቅከ፡፡

፩፱ ወገብረ ኖኅ በከመ አዘዞ እግዚ አብሔር፡፡ወሶበ ተፈጸመ ገቢሮታ ለታቦት ፫፻ በእመት ኑኃ ወ፶ በእመት ርኅባ ወ፴ በእመት ቆማ፡፡ወአዘዞ ካዕበ ከመ ይግበር ፫ ተሥላሰ ፩ ለዘመደ አዕዋፍ ወ፩ ለዘመደ እን ስሳ ወ፩ ሎቱ ወለብእሲቱ ወለደቂቁ ወለአን ስትያ ደቂቁ፡፡ወአዘዞ ከመ ይግበር ኖኅታ ለእመ ተርፈ ፩ እመት ለፍጻሜ ቆማ፡፡ወካዕበ አዘዞ ከመ ይቅብዓ ፒሳ እንተ ውስጣ ወእንተ ወአብአ ኖኅ ውስተ ታቦት ፯ ፯ ዘመደ እምነ እንስሳ ዘንጹሕ ተባዕተ ወአንስተ፡፡ ወካዕበመ እምነ አዕዋፍ ዘንጹሕ ፯ ፯ ዘመደ ተባዕተ ወአን ስተ፡፡ወእምነ አዕዋፍ ዘኢኮነ ንጹሐ ፪ ፪ ዘመደ

፩፯ እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን ካስቀመጣቸው ሥፍራ መሸሸ ካልሆነ በቀር የቃየል ከእግዚአብሔር ፊት መውጣቱ ምንድር ነው:: ስለምንስ ከአባቱና ከእናቱ ራቀ: አቤልን ስለ ገደለው ስላደረገው ኃጢአት እፍረት ወላጆቹን ሊያያቸው ስላልቻለ ነው እኮን: ወንድሙን ስላገደለው ከአባቱና ከእናቱ ሸሸ የእግዚአብሔርም ጸጋ ከእርሱ ርቆ ከአቤል በኋላ በተወለደ በሴት ዘንድ አደረ የአቤል በረከት ወደ ሴት ልጆች ተመልሷልና::

፩፰ እግዚአብሔር ወደ ዕፀ ሕይወት የሚወስደውን መንገድ ይጠብቁ ዘንድ ሱራፌልና ኪሩቤልን የሾማቸው አዳም ተመልሶ ወደ ውስጥ እንዳይገባ ነው:: የገነት አነዋወሯ በሰማያት ቢሆንስ አዳም እንዳይመለስ ጠባቂዎች በሮቿ አጠገብ ባልቆሙ: ከምድር አፈር የተፈጠረ ወደ ሰማያት መውጣት አይቻለውም ከአዳምም ላይ ወደገነት ይመለስ ዘንድ የፍርሀት አሳብ ባልሆነች ከአዳም እስከ ኖኅ ድረስ የአዳም ልጆች በገነት አጠገብ ኖሩ የሰው ልጆች ከሰዎች ሴቶች ልጆች ጋር በተጋቡ በሰማይ ትጉሃን መውረድ ጊዜ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በመተ ላለፍ አካሄዳቸውን ባጠፉ ጊዜ ሥራ ሥር መቁረጥና መድኃኒት ማድረግን ኮከብ መቁ ጠርንም ባስተማሩ ጊዜ ምድርም ዓመፃና ንጥ ቂያን ግፍና ዝሙትን ግድያንና ደም ማፍሰ ስንም በተመላች ጊዜ እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ስለፈጠረው ተጸጸተ: እግዚአብሔርም ኖኅን አንተና ሚስትህ ከልጆችህና ከሦስቱ የልጆችህ ሚስቶች ጋር የምትድንበትን የእንጨት መርከብ ሥራ አለው::

፩፱ ኖኅም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ መርከቢቱንም ቁመቷ ሦስት መቶ ክንድ ወርዷን አምስት መቶ ክንድ ከፍታዋንም ሠላሳ ክንድ አድርጎ ሠርቷት በፈጸመ ጊዜ ሁለተኛ ሦስት ክፍል አንዱን ለወፎች አንዱን ለእንስሳት ወገን አንዱንም ለእርሱ ለሚስቱ ለልጆቹና ለልጆቹም ሚስቶች እንዲሠራ አዘዘው በቁ መቷ መጨረሻ አንድ ክንድ ቢተርፍ ደጃፏን እን ዲሠራ አዘዘው::ዳግመኛም ውስጧንና ው ጪዋን ሙጫ ይቀባት ዘንድ አዘዘው:: ኖኅም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ መርከቢቷንም ውጪዋንም ውስጧንም ሙጫ ቀባት:: ኖኅም ንጹሕ ከሆኑት እንስሳት ሰባት ሰባት ጥንድ ወድንና ሴት ንጹህ ካልሆኑትም እንስሳት ሁለት

ተባዕተ ወአንስተ፡፡ወእምቅድመ አሚሃ አል ቦሙ ፍርሀት ለአራዊተ ገዳምኒ ወለአዕዋፈ ሰማይኒ በከመ ይእዜ ይትራዐዩ መራዕየ እል ሀምት ወአባግዕ ወአጣሊ ዘንጹሐን ወመራዕየ አግማል ወአፍራስ ወአእዱግ ወአዕዋፍኒ ከመ መራዕየ ደዋርህ ዘየኀድሩ ውስተ ቤት፡፡ ወእ መሰ በሙ ፍርሀት እምቅድመ አሚሃ ለአራ ዊተ ገዳምኒ ወለአዕዋፈ ሰማይ እምቅድመ ገጹ ለሰብእ እምኢተክህሎ ለኖኅ ከመ ያብእሙ ውስተ ታቦት፡፡ ዘፍ፪-፳

ሁለት ጥንድ ወንድና ሴት፡ ሁለተኛም ንጹሕ ካልሆኑ ወፎች ሁለት ሁለት ጥንድ ወንድና ሴት አስገባ፡ከዚያም ጊዜ አስቀድሞ ዛሬ ንጹሐን የሆኑ የላሞችና የበጎች የፍየሎችም መንጋዎች የግመሎችና የፈረሶች የአህዮችም መንጋዎች እንደ ዶሮዎች በቤት የሚያድሩ ወፎች መንጋ እንዲሠማሩ የዱር አውሬዎች የሰማይ ወፎችም ፍርሀት አልነበረባቸውም፡ የዱር አውሬዎችና ወፎች ከዚያን ጊዜ በፊት የሰውን ፊት የሚፈሩ ቢሆኑ ኖሮ ኖኅ ወደ መርከብ ሊያስገባቸው ባልተቻለው ነበር፡፡ ዘፍ፪-፳

፳፱ ወእምቅድመስ አሠልጠኖ ለአዳም ላዕሌሆሙ ወእምጽእሙ ኀቤሁ ከመ ይርአይ ወምንተ ይሰምዮሙ፡፡ወሰመዮሙ አዳም ለለነ ፍሰ ሕይወት ውእቱ ይከውን አስማቲሆሙ፡፡ ወነቢበኒ በሙ ቅድመሰ፡፡ወትእምር ተ ነገሩኒ ኖሁ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ኦሪት፡፡ወእመሰ አልቦሙ ንባብ ለአራዊት ለምንት ትቤላ አርዌ ምድር ለብእሲት ምንት ውእቱ ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር ኢትብልዑ እምዕፀ ዘውስተ ገነት፡፡ወትቤላ ብእሲት ለአርዌ ምድ ር እምነ ዕፀሰ ዘይፈሪ ውስተ ገነት ንበልዕ ወእምነ ፍሬ ዕፀ ዘሀሎ ማእከለ ገነት ይቤለነ እግዚአብሔር ኢንብላዕ እምኔሁ ወከመ ኢንግስሶ ከመ ኢንሙት ይቤ፡፡ ወትቤላ አር ዌ ምድር ለብእሲት አኮ ሞተ ዘትመውቱ አላ እስመ የአምር እግዚአብሔር ከመ አመ ዕለተ ትበልዑ እምኔሁ ይትፈታሕ አዕይንቲክሙ ወተአምሩ ሠናየ ወእኩየ፡፡እምከረታ ከመ ዘት ቀንእ ላቲ በከመ ምክረ አመት ለእግዝእታ፡፡ ወእም ከመ አስሐተታ ኮነታ ፀረ ዘትፀንሕ ለነሲከ እግረ ደቂቃ፡፡ ዘፍ፫፥፳

ከፊት ጀምሮ ግን አዳምን በእርሱ ላይ አሠለጠነው፡ምን ስም እንዲያወጣላቸው ሊያይ ወደርሱ አመጣቸው አዳምም የሕይወት እስት ንፋስ ያላቸው የሚጠሩበትን ስም አወጣላቸው፡፡ ንግግር ግን በፊትም አላቸው የነገሩም ምልክት እነሆ በኦሪት መጽሐፍ ተጽፏል፡፡ አውሬዎች ንግግር ባይኖራቸው እባብ ሴቲቱን በምን እግዚአብሔር በገነት ካሉት ዛፎች አትብሉ ያላ ችሁ ስለምንድር ነው አለቻት፡ ሴቲቱም እባብን በገነት ከሚያፈራው ዛፍስ እንበላለን በገነት መካከል ካለው ዛፍ ፍሬ ግን እግዚአብሔር እንዳንሞት ብሉ ከእርሱ እንዳንበላ እንዳን ዳስሰውም አዝዞናል አለቻት፡፡ እባብም ሴቲቱን ሞትን የምትሞቱ አይደላችሁም ከእርሱ በበላ ችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንደሚከፈቱ በጎውንና ክፉውንም እንደምታውቁ እግዚአብሔር ስለ ሚያውቅ ነው እንጂ አለቻት፡፡ ሴት አገልጋይ እመቤቷን እንደምትመክር ለርሷ እንደምትቀና ሆና መከረቻት ካሳተቻትም ዘንድ የልጆቿን እግር ለመንከስ የምትጠብቅ ጠላት ሆነቻት፡፡ ዘፍ፫፥፳

፴ ወረገሞን እግዚአብሔር ለአርዌ ምድር ወለብእሲት አኮ ዕሩየ መርገመ አላ አፈድፈደ ረጊሞታ ለእንተ አስሐተታ ወእሕ ጸጸ ረጊሞታ ለእንተ ስሕተት፡፡ለአርዌ ምድር ሰ ይቤላ ርግምተ ኩኒ እምኵሉ አራዊተ ምድ ር በእንግድዓኪ ሑሪ ወመሬተ ብልዒ ኵሎ መዋዕለ ሕይወትኪ፡፡አስተፃርር ማእከሌኪ ወማ እከለ ብእሲት ማእከለ ዘርእኪ ወማእከለ ዘርኣ፡ ፡ውእቱ ለይዕቀብ ርእሰኪ ወአንቲኒ ዕቀቢ ሰኰናሁ፡፡ዘቀዳሚ ትመስል እኍለ ገመል ወእምአሚሃ እጽርዓ አእጋረ እምእንተ ድኅሬሃ ወመዝራዕተ እንተ እምቅድሜሃ ወዐጸዋ እዝና በድንቃዌ፡፡ ወኢኀደገ ላቲ መልክዐ ዘእንበለ

፴ እግዚአብሔርም እባብንና ሴቲቱን ረገማቸው፡ የተካከለ ርግማን አይ ደለም ያሳተቻትን አብዝቶ ረገማት የሳተች ውን ግን ርግማኗን አሳነሰ፡ እባብን ከምድር አራዊት ሁሉ መካከል የተረገምሽ ሁኚ በደረ ትሽ ሂጂ ትቢያ ብዪ በሕይወት ዘመንሽም ሁሉ በአንቺና በሴቲቱ በዘርሽና በዘሯ መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ፡ እርሱ ራስሽን ይጠብቅ አንቺም ተረከዙን ጠብቂ አላት፡ ቀድሞ የገመል ወሳብሬ ታህል የነበረች ከዚያን ጊዜ ጀምሮ እግሮቿን ወደኋላዋ ክንፏንም ከወደፊቷ አሳ ጠረ፡ ጆሮዋንም በድንቁርና ዘጋባት ከዓይን ከአ ፍ የሔዋንንም ልጆች ከምትበቀልባቸው ከጥ ርሰቿ በቀር መልክ አልተወላትም፡፡ በእርሷ ስለ ምትመስል ኃጢአተኛ ነፍስ ዳዊት ዐዋቂ ሲደ

ዐይን ወእፍ ወእሰናን በዘትትቤቀሎሙ ለደቂቀ ሔዋን፥በእንተ ነፍስ ኃጢእት እንተ ትትሜሰል ኪያሃ ይቤ ዳዊት ከመ አርዌ ምድር ጽምምት እዘኒሃ እንተ ኢትሰምዕ ቃለ ዘይረቅያ፡፡ወእንዘ ይሜርያ መሠርይ ጠቢብ፡፡ ዘፍ፫+፩ ፲፯ መዝ፶፯+፭

ግምባት የአስማተኛውን የባለመድኃኒቱን ሰውቃል እንደማትሰማ ጆሮዎቿ እንደተደፈነ እባብ አለ:: ዘፍ፫+፩ ፲፯ መዝ፶፯+፭

፵፪ መኑ ውእቱ ከመ አርዌ ምድር ጽምምት እዘኒሁ ዘእንበለ ዳእሙ ዘይዘግብ ቂመ ለቢጹ ይኔጽር ዘቅድመ አዕይንቲሁ ወኢያጸምእ ድምፀ ዘይመጽእ፡፡ወመኑመ ካዕበ መሠርይ ጠቢብ ዘእንበለ ዳእሙ ዘይሜርዮ በጸሎት ወይመውእ በኃይለ ሃይማኖት ለዘይፈቅድ ይትበቀሎ ከመ አርዌ ምድር፡፡ወለብእሲትኒ ይቤላ እግዚአብሔር በሕማም ለዲ ወወሊደኪ ኀበ ምትኪ ምግባእኪ ወውእቱ ይቀንይኪ:: ወእልቦ ዘእምሰጠ እምዝ መርገም ዘእንበለ ደናግል እለ ኢተፍህራ ለብእሲ ወኢተአሰራ በጽምረተ ሰብሳብ ወእልቦን ምት ከመ ይቅንይዎን፥ በከመ ይቤ ጳውሎስ ርእሳ ለብእሲት ምታ፡፡ ዘፍ፫+፲፯ኤፌ ፭+፳፫

፵፪ እንደ እባብ ጆሮዎቹ የደነቆሩ ማን ነው በባልንጀራው ላይ ቂም የሚቋጥር ነው እንጂ:: በዓይኖቹ ፊት ያለውን ይመለከታል የሚመጣውን ድምጽ ግን አይሰማም:: ዳግመኛም ሊበቀለው የሚሻውን ሰው እንደ እባብ በጸሎት ከሚደግምበት በሃይማኖትም ኃይል ከሚያቸንፈው በቀር ባለመድኃኒት ጥበበኛ ማን ነው:: ሴቲቱንም እግዚአብሔር በምጥ ውለጂ ወልደሽም ፈቃድሽ ወደ ባልሽ ይሁን እርሱም ይግዛሽ አላት:: ለወንድ ካልታጨ በጋብቻም አንድነት ካልታሠሩት ጳውሎስም የሴት ራሷ ባሏ ነው እንዳለ ይገዙአቸውም ዘንድ ባል ከሌላቸው ደናግል በቀር ከዚህ ርግማን ያመለጠች የለችም:: ዘፍ፫+፲፯ ኤፌ፭+፳፫

፵፫ ወማርያምሰ ተፍህረት ከመ ትትለአክ ለቤተ ዮሴፍ ወከመ ትትቀነይ ሎቱ በሥርዓተ ሰብሳብ ዘበሕግ፡፡ወዘእንበለ ይቅርባ ተረክበት እንዘባ ውስተ ማኅፀና ፅንስ እመንፈስቅዱስ፡፡እኅደኀ ጸጋ እግዚአብሔር ወአሕረሞ ከመ ኢይትቃረባ፡፡እንከረ አረጋዊ ሶበ ይልህቅ ፅንሳ በበሕቅ፡፡ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር በሕልም ወይቤሎ ዮሴፍ ወልደ ዳዊት ኢትፍራህ ነሚአታ ለማርያም ፍሕርትከ፡፡ወሶበ ወለደቶሂ ለሕፃን ተልእካ ከመ ገብር እንዘ ያከብራ እምከመ እግዝእት፡፡ ወአመሂ ይወርዱ ውስተ ምድረ ግብጽ ተቀንየ ላቲ እንዘ ይፀውር ሕፃነ ዘኢወለደ፡፡ናሁኬ ተመይጠ ቅኔ ብእሲት ኀበ ብእሲ ኮነቶ ርእሰ ወተጸርዐ መርገመ ሔዋን ላዕሌሃ በእንተ ጸጋ እግዚአብሔር ዘተውህባ ኢውሁብ ለባዕድ ዘከማሁ ሀብት ለአዳም ወለዘርኡ እስከ ለዓለም ወለዮሴፍኒ በእንተ ዘተልእካ ዐብየ ጸጋሁ እም ኪሩቤል እለ ብዙኃን አዕይንት ቲሆሙ፡፡እስመ ለዘይጸውርዎ ኪሩቤል በሰረገላ ጸሮ ዲበ መትከፍቱ ለዘኢይትህበሉ ሱራፌል ለኪፎቶ ገሰሰ ፍሕመ ዘእንበለ ጕጠት፡፡ ማቴ ፩+፲፰-፳፭

፵፫ ማርያም ግን ለዮሴፍ ቤት ልታገለግል በሕግ ጋብቻም ሥርዓት ትገዛለት ዘንድ ታጨች ነገር ግን በግብረ መንፈስቅዱስ ሳይቀርባት በማኅፀኗ ፅንስ ይዛ ተገኘች:: እግዚአብሔር እንዳይቀርባት ፈጽሞ ከለከለው:: ሽማግሌውም ፅንሷ በየጥቂቱ ሲያድግ አደነቀ የእግዚአብሔርም መልአክ በሕልም ተገልጾ የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ እጮኛህ ማርያምን ለመወሰድ አትፍራ አለው:: ሕፃኑንም በወለደችው ጊዜ እንደ እመቤት እያከበራት እንደ ባለሟል አገለገላት:: ወደ ግብጽ ምድር በሚወርዱም ጊዜ ያልወለደውን ሕፃን ተሸክሞ አገለገላት እነሆ የሴት መገዛት ወደ ወንድ ተመለሰ::ራስ ሆነችው ስለተሰጣትም የእግዚአብሔር ጸጋ የሔዋን ርግማን በርሷ ላይ ተቋረጠ:: እንዲህ ያለ ስጦታ ለአዳምና ለዘሩ እስከ ዘላለም ለሌላ አልተሰጠም:: ዮሴፍም ስላገለገላት ዓይኖቻቸው ብዙ ከሚሆኑ ከኪሩቤል ይልቅ ጸጋው በዛ፡ ኪሩቤል በሠረገላ የሚሸከሙትን በትከሻው ተሸክሟልና ሱራፌል ሊነኩት የማይደፍሩትን ፍሕም ያለ ጉጠት ዳሰሰ:: ማቴ ፩+፲፰-፳፭

፵፬ ንግባእኬ ኀበ ዜና ነገር ዘታቦተ ኖኅ ዘከመ አግብኦሙ ለአራዊት ወለእንስሳ

፵፬ አራዊትንና እንስሳትን ወደ መርከብ እንዳስገባቸው ወደ ኖኅ መርከብ ዜና

ውስተ ታቦት፡፡ወእምድኅረ አስተጋብአ ኵሎ ዘመደ አራዊት ወአዕዋፍ ቦአ ውእቱ ወብእሲቱ እንተ ስማ አሙዛራ ወደቂቁ ሴም ወብእሲቱ ሲዴቄቴልባብ፡፡ካም ወብእሲቱ ነኤለማዱክ፡፡ወያፌት ወብእሲቱ አዱተኔሶስ፡፡እሉ እሙንቱ እለ ቦኡ ውስተ ከርሠ ታቦት፡፡ ወዓጸወ እግዚአብሔር ኖኅታ ለታቦት እንተ አፍአሃ እመ ፲ወ፪ ለጽልመት በካልዕ ወርኅ፡፡ ወአርኀወ እግዚአብሔር ፯ መንበሕብሐ ሰማይ ወ፯ አንቅዕተ ቀላይኒ ዐርገ ወተደምሰሰ ኵሉ ዘሥጋ እምሰብእ እስከ እንስሳ እምነ ኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር እስከ አዕዋፍ ዘይሰርር፡፡ ወጸለለት ይእቲ ታቦት እንተ ገብረ ኖኅ በጥቃ ገነት ዘነበሩ አበዊሁ ወየደት ውስተ አጽናፈ ዓለም እንዘ ትትነዳእ በሞገደ ማያት፡፡ወእመ ኮነ ጥንቁቀ ሶበ የብሰት ምድር ነበረት ታቦት ውስተ አድባረ አራራት፡፡

፴፫ ወእምዝ ሶበ ኀልቀ አይኅ እምገጸ ምድር ወየብሰ ኵሉ ማዕዘነ ዓለም፡፡ ወጽኡ ኖኅ ወደቂቁ አራዊተ ገዳምኒ ወአዕዋፈ ሰማይኒ፡፡ወመሐለ እግዚአብሔር ለኖኅ ከመ ኢይደግም ረጊሞታ ለምድር ወከመ ኢያማስና ዳግመ በአይኅ፡፡ባረኮሙ እግዚአብሔር ኖኅ ወይቤሎሙ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልእዋ ለምድር ወይፍርሁ እምኔክሙ አራዊተ ምድር ወአዕዋፈ ሰማይ፡፡ወእምዝ ኮነ ፍርሀት ወረዓድ ውስተ ልበ አራዊተ ገዳም ወአዕዋፈ ሰማይ እምቅድመ ገጹ ለእጓለ እመሕያው፡፡ወተዘርወ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር ወኮኑ እንከሰ እምከመ ርእይዎሙ ዘይጕይዩ ወነቢብኒ በቃለ እጓለ እመሕያው ተጸርዐ እምአፈ አራዊት ወእንስሳ፡፡እስመ በቃለ አርዌ ኮነ ምክንያተ ስሕተቱ ለአዳም፡፡ወእምነ እንስሳ ዘርኵስ ወዘንጹሕ ክፍል ተነድገ ሎቱ ለእጓለ እመሕያው ከመ ይኩና ለአጥርዮ ወለመርድአ ግብር፡፡ ዘፍ፱፥፩

፴፬ ወከመሰ ቦሙ ንባበ ፍጹመ ከመ ቃለ ሰብእ እምቅድመ ርደተ አይኅ ለኵሉ አራዊተ ገዳም ይትረከብ ጽሑፍ በኀበ ኩፋሌ፡፡ ወእመ ፀአቱ ለኖኅ እምታቦት እምቅድመ ይዘረዉ አራዊተ ገዳም ሦዐ ኖኅ መዐዛ ሠናየ ለእግዚአብሔር እምነ እንስሳ ዘንጹሕ በደብረ ሉቦር ወአጼነወ እግዚአብሔር መዐዛ መሥዋዕቱ ለኖኅ፡፡ወእምድኅረዝ ኢተረከበ አሰረ ፍኖታ ለገነት ኢበዜና ነጋድያን ወኢበቃለ ፈላስፋን እለ ይትፋለሱ እምሀገር ውስተ ሀገር

ነገር እንመለስ። የአራዊትንና የአዕዋፍን ወገኖች ሁሉ ካስገባ በኋላ እርሱና አሙዛራ የተባለች ሚስቱ ልጆቹ ሴምና ሚስቱ ሲዴቄቴልባብ፡ ካምና ሚስቱ ነኤለማዱክ፡ ያፌትና ሚስቱ አዱተኔሶስ ገቡ። ወደ መርከብ ውስጥ የገቡት እኒህ ናቸው፡ እግዚአብሔርም በሁለተኛው ወር በአሥራሁለተኛው ሌሊት የመርከቢቱን ደጃፍ ከውጭ ዘጋ እግዚአብሔርም ሰባት የሰማይ ሽሽቱዎችን ሰባት የውቅያኖስ ምንጮችን ከፈተ የሰማይ ፈሳሽ ፈሰሰ የውቅያኖስ ምንጮችም ወደ ላይ ወጡ ሥጋ ለባሽም ሁሉ ከሰው እስከ እንስሳት በምድር ላይ ከሚንቀሳቀሰው እስከ ሚበረው አዕዋፍ ተደመሰሰ፡ ኖኅ የሠራት ያችም መርከብ አባቶቹ በኖሩባት በገነት አጠገብ ተን ሳፈፈች በውኖችም ሞገድ እየተገፋች በዓለም ዳርቻዎች ዞረች፡ ምድርም ፈጽሟ በደረቀች ጊዜ መርከቧ በአራራት ተራራ ራስ ተቀመጠች።

፴፫ ከዚህም በኋላ የንፍር ውኃም ከምድር ላይ ባለቀ ጊዜ የዓለምም መዓዝናት ሁሉ በደረቀ ጊዜ ኖኅና ልጆቹ የዱር አራዊትና የሰማይ ወፎች ከመርከብ ወጡ እግዚአብሔርም ምድርን ዳግመኛ እንዳይረግማት በንፍር ውኃ ሁለተኛ እንዳያጠፋት ማለለት፡ እግዚአብሔር የኖኅን ልጆች ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሉአት የዱር አራዊትና የሰማይ ወፎች ከእናንተ የተነሣ ይፍሩ ብሉ መረቃቸው። ከዚህም በኋላ በሰው ልጆች ፊት መፍራትና መንቀጥቀጥ በዱር አውሬዎች በሰማይ ወፎችም ልብ አደረ። በምድርም ሁሉ ላይ ተበታተኑ። ከዚያም ወዲህ ሲያዩአቸው የሚሸሹ ሆኑ በሰው ልጆች ቋንቋ መነጋገርም ከአራዊት ከእንስሳት አፍ ተቋረጠ፡ የአዳም የስህተቱ ምክንያት በእባብ ቃል ሆኖአልና። ለመግባትና በሥራ ለመርዳት ንጹህ ካልሆነውም ንጹህ ከሆነውም እንስሳ ለሰው ልጅ ድርሻ ሆነለት። ዘፍ፱፥፩

፴፬ ከንፍር ውኃ መውረድና በፊት ለምድር አራዊት ሁሉ እንደ ሰው ቃል ንግግር እንደነበራቸውስ በኩፋሌ ተጽፏል። ኖኅ ከመርከብ በወጣ ጊዜ የምድር አራዊት ሳይ በታተኑ አስቀድሞ ኖኅ ንጹሕ እንስሳ ለእግዚ አብሔር በሉቦር ተራራ ያማረ መሥዋዕት አቀረበ እግዚአብሔርም የኖኅን መሥዋዕት መዓዛውን አሸተተ። ከዚህ በኋላ ግን የገነት መንገድ ፍለጋዋ በመንገደኞች ወሬ ጽድቅም ቢሆን ንግዘብም ቢሆን በመፈለግ ከበረሀ ወደ በረሀ

ወእምገጻም ውስተ ገጻም በእንተ ማኅሠሠ ጽድቅ ወበእንተ ማኅሠሠ ንዋይ፡፡ ኩፋ፲፥፴፮

፴፯ በእንተ ምንትኒ ኮነ ተንጥእታ ለፍኖተ ገነት፡እስመ ታቦተ ኖኅ ፀበተት በዲበ ቀላየ አይኅ ወነገደት ርኁቀ እንዘ ትትነዳእ በመዋግደ ማያት ክቡድ ወአብሐቶሙ ለኖኅ ወለደቂቁ ኀበ መካን ዘኢየአምሩ፡፡ወእመ ኀልቀ ማየ አይኅ ነበረት ዲበ አድባረ አራራት ወበህየ አዘዞሙ እግዚአብሔር ለኖኅ ወለደቂቁ ከመ ይፃኡ እም ከርሠ ታቦት፡፡ወወጺኦሙ እምህየ ኀጥኡ መካነ ህላዌሃ ለገነት እስመ አስተረኀቆሙ ጥበቢሁ ለእግዚአብሔር ወአፍለሰ ቶሙ በከርሠ ታቦት ኀበ ዘኢይክሉ በጺሐታ እምድኅረዝ፡፡ቀዳሚ በእንተ ዘበልዑ እምዕፀ ኢበሊዕ ወጽኡ አዳም ወሔዋን እም አዕጻዳተ ገነት ወነበሩ በአገዋሪሃ እስከ አመ ሞቶሙ ወደቂቆሙሂ እምድኅሬሆሙ እስከ ርደተ አይኅ፡፡ወእመ ርደተ አይኅ ደምሰሶሙ እግዚአብሔር ለእለ ይነብሩ ጥቃ ገነት እስመ አኀዘንዎ ጥቀ በኃጣውኢሆሙ፡፡ወኢያትረፈ ዘእንበለ ሰሚኒቱ ነፍስ ኀዳጣን ወሎሙኒ አፍለሶሙ በሐመረ ጥበቢሁ እንተ ገብርዋ ለሊሆሙ፡፡ወአንበሮሙ ኀበ መካን ርሑቅ ኀበ ዘኢይክሉ በጺሐታ ዳግመ ለጥቃ ገነት፡፡ እስመ ውእቱ ቀደመ አእምሮ ከመ ይትወለዱ ኃጥአን እምኔሆሙ፡፡አእምሩ አ አኃው ከመ አልቦ ለአትክልት ሠሪፀ ወአሕመልምሎ ዘእንበለ ኀበ መሬተ ምድር ዘይሰቂ በውኂዘ ማይ፡፡ወካዕበመ አእምሩ ከመ አልቦ መሬት በሰማያት እስመ ገነት ብሂል መካነ አትክልት፡፡በከመ ይቤ ወንጌል ወቦቱ ገነት ህየ ውስተ ውእቱ መካን ኀበ ሰቀልዎ፡፡ወውስተ ውእቱ ገነት ዝሀር ሐዲስ ዘአልቦ ዘተቀብረ ውስቴቱ ወቀበርዎ ህየ ለእግዚእ ኢየሱስ፡፡ወበካልዕኒ ይቤ ወመሰላ ላቲስ ዐቃቤ ገነት ውእቱ፡፡

፴፰ ወበእንተ ሶስናኒ ይቤ በመጽሐፈ ዳንኤል ነቢይ ወፈተወት ትትሐፀብ በውስተ ገነት እስመ ሃፈወት፡፡ወአልቦ ህየ ወኢመኑሂ ዘእንበለ ክልኤ ረበናት እለ ይትኃብኡ ወይ ጸንሕዋ፡፡ወትቤሎን ለአዋልዲሃ ያምጽኡ ላቲ ቅብዐ ወይዕፀዋ ኆኅተ ገነት ከመ ትትኀፀብ ፡፡ ወገብራ በከመ አዘዘቶን ወዓፀዋ ኆኅተ ገነት ወወፅአ እንተ መፍልስት ከመ ያምጽኣ ዘአዘዘቶን፡፡ ርእዩኬ ከመ ገነት ይሰምዩ መጻሕፍት ለአትግኃ አትክልት ዘይትኄበር እኅለ እመሕያው፡፡

በሚሰደዱ ስተደኞችም ቃል አልተገኘም፡፡ ኩፋ፲፥፴፮

፴፯ የገነት ጉዳና መታጣቷ ስለምን ሆነ፡ የኖኅ መርከብ በጥፋት ውኃ ጥልቅ ላይ ዋኘች በጽኑም የውኖች ሞገድ እየተገፋች ርቃ ተጓዘች፡፡ ኖኅና ልጆቹንም ወደ ማያውቁት ሥፍራ አደረሰቻቸው፡፡ የጥፋት ውኃም በደረቀ ጊዜ በአራራት ተራሮች ራስ ላይ አረፈች፡፡ በዚያም እግዚአብሔር ኖኅና ልጆቹን ከመርከብ ውስጥ እንዲወጡ አዘዛቸው፡፡ ከዚያም ሥፍራ ወጥተው የገነትን መኖሪያ ሥፍራ አጡ፡፡ የእግዚአብሔር ጥበቡ አርቃቸዋለችና በመርከብም ውስጥ አድርጋ ከዚያ በኋላ ሊደርሱባት ወደ ማይቻላቸው ሥፍራ ወስዳቸዋለችና፡፡ቀድሞ ሊበላ ካልተፈጠረ ዛፍ ስለበሉ አዳምና ሔዋንን ከገነት አፀዶች ወጡ እስኪሞቱም ድረስ በአቅራቢያዋ ኖሩ፡፡ ልጆቻቸውም ከእነርሱ በኋላ እስከ ጥፋት መውረድ ድረስ ኖሩ፡በጥፋት ውኃ መወረድ ጊዜ ግን በኃጢአታቸው እጅግ አሳዝነውታልና እግዚአብሔር በገነት አጠገብ የሚኖሩትን አጠፋቸው ሌላ ጥቂቶች ከሆኑ ከስምንቱ ነፍሳት ሌላ አላስቀረም እነርሱንም ራሳቸው በሠሩአት የጥበብ መርከብ አፈለሳቸው፡፡ ዳግመኛ የገነት አቅራቢያ ሊደርስባት በማይቻላቸው ሩቅ ሥፍራ አኖራቸው፡፡ ኃጢአተኞች ከእነርሱ እንደሚወለዱ እርሱ ማወቅን አስቀድሟልና፡፡ ወንድሞች ሆይ በውኃ መፍሰስ በራስ የምድር አፈር ካልሆነ በቀር ለአታክልት መብቀልና መለምለም እንዳማይቻል ዕወቁ፡፡ ሁለተኛም በሰማያት አፈር እንደሌለ ዕወቁ ወንጌል በዚያም በሰቀሉት ሥፍራ እርሻ አለ በእርሻውም ውስጥ በውስጡ ያልተቀበረበት አዲስ መቃብር ነበረ ጌታ ኢየሱስንም በዚያ ቀበሩት እንዳለ ገነት ማለት የአታክልት ሥፍራ ነውና፡፡በሌላም እርሷ ግን የገነት ጠባቂ መስሏት ነበር አለ፡፡ ዮሐ፳፥፲፭

፴፰ ስለ ሶስናም በነቢዩ በዳንኤል መጽሐፍ ወዝታለችና በገነት ውስጥ ትታጠብ ዘንድ ወደደች በዚያም ተሸሽገው ከሚጠባበቁአት ሁለት አስተማሪዎች በቀር ማንም አልነበረም፡፡ ደንገጡሮችዋንም ዘይት እንዲያመጡላት ት ኑጠብም ዘንድ የአትክልቱን ሥፍራ ደጃፍ እንዲዘጉት አዘዘቻቸው፡፡ የአትክልት ሥፍራውንም ደጃፍ ዘግተው ያዘዘቻቸውን ሊያመጡ በሥርጥ ጎዳና ሄዱ፡፡ መጻሕፍት የሰው ልጅ የሚያለማውን የአትክልት ሥፍራ ገነት ብለው እንደሚጠሩ እዩ፡፡

፴፱ ወገነትሰ ኤዶም ይእቲ አቅማኃ
አትክልት ዘተከላ እግዚአብሔር ወይእቲ
ትነብር ድሉታ ለርስተ ቅዱሳን፡፡ጽጌሃ ኢይ
ትነገፍ ወፍሬሃ ኢየዐብር ወቈጽላ ኢይጸመሂ
እስመ እግዚአብሔር ተከላ፡፡በከመ ትቤ ቅድ
ስት አሪት ወተከለ እግዚአብሔር አምላክ ገነ
ተ ውስተ ኤዶም ቅድመ መንገለ ጽባሕ ወሜ
ሞ ህየ ለእጓለ እመሕያው ዘገብረ፡፡ናሁኬ
አመርናክሙ ከመ ህላዌሃ ለገነተ እግዚአብ
ሔር ውስተ ምድር ወእልቦ ዘይበውእ በቱ
ይሎ እስመ ጥቅመ እግዚአብሔር የዐውዳ፡፡
ወበእንተዝ ይቤ በዳዊት መኑ ይወስደኒ ሀገረ
ጥቅም ወመኑ ይመርሐኒ እስከ ኤዶም፡፡
ዘፍ፪+፲፭ መዝ፻፯+፲

፵ ወቦ እለ ይቤሉ ሲኦልኒ ውስተ
ሰማያት ይእቲ፡፡ዝኒ አኮ ከመዝ አላ ውስተ
ማእምቀ ምድር ይእቲ፡፡ትብል ቅድስት ኦሪት
በእንተ ዳታን ወአቤሮን ወይቤ ሙሴ በዝንቱ
ተአምሩ ከመ እግዚአብሔር ፈነወኒ ከመ
እግበር ዘንተ ኵሎ ግብረ ወከመ ኢይሙቱ
ከመ ሞተ ሰብእ ወከመ ኢኮነ መቅሠፍቶሙ
ከመ መቅሠፍተ ሰብእ ለእሉ፡፡አኮኑ እግዚአብ
ሔር ፈነወኒ እንበለ በተርኅዎተ ምድር ዘያ
ርኢ እግዚአብሔር ወታብቁ ምድር አፉሃ ወተ
ኃጠሙ ለአብያቲሆሙ ወለደባትሪሆሙ ወለኵሉ
ዘዚአሆሙ ወይወርዱ ሕያዋኒሆሙ ውስተ
ሲኦል፡ወየአምሩ ከመ ያምዕዕዎ ለእግዚአብሔር
እሉ ሰብእ፡፡ ወሶበ አኅለቀ ነጊረ ተሰጥቀት
ምድር በታሕተ እገሪሆሙ ወተርኅወት ወው
ሕጠቶሙ ወለአብያቲሆሙ፡ወለኵሉ ሰብእ
እለ ሀለው ምስለ ቆሬ ወለአንስቲያሆሙኒ ወወ
ረዱ እሙንቱ ወኵሉ ዘዚአሆሙ ሕያዋኒ
ሆሙ ውስተ ሲኦል ወከደኖሙ ምድር፡፡

፵፩ ካዕበ ይቤ እግዚአብሔር በመጽ
ሐፈ ሕግ እስመ እሳት ትነድድ እመዓትየ
ወታውዒ እስከ ሲኦል ታሕተ ወትበልዓ ለም
ድር ወለፍሬሃ፡፡ሶበሰኬ በሰማያት ሀለወት ሲኦ
ል እምይቤ እስመ እሳት ትነድድ እመዓትየ
ወታውዒ እስከ ሲኦል ላዕለ፡፡ወኵሎሙ ነቢ
ያት አመሩ ከመ በመትሕተ ምድር ሲኦል፡፡
ዳዊትኒ ይቤ ወአውጻእካ ለነፍስየ እምሲኦል
ታሕቲት፡፡ወካዕበ ይቤ እግዚኦ አውጻእካ ለነፍ
ስየ እምሲኦል ወአድኀንከኒ እም እለ ይወርዱ
ውስተ ግብ፡፡ወዓዲ ይቤ ይምጽኦሙ ሞት
ወይረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋኒሆሙ ኢሳይያ
ስኒ ይቤ ሲኦልኒ በታሕቱ መሬት፡፡ ወእልቦ

፴፱ ኤዶም ገነትስ እግዚአብሔር
የተከላት የአትክልት ፍሬ ናት፡ እርሷም ለቅ
ዱሳን ርስትነት ተዘጋጅታ ትኖራለች፡፡ አበባዋ
አይረግፍም ፍሬዋም አይደርቅም ቅጠሏም
አይጠወልግም እግዚአብሔር ተክሏታልና፡፡
የከበረች ኦሪት እግዚአብሔር አምላክም ገነ
ትን በፀሐይ መውጫ በኩል አንፃር በኤዶም
ተከለ በዚያም ያበጀውን የሰውን ልጅ ሾመ
ው እንዳለች፡፡ እነሆ የእግዚአብሔር ገነት መና
ርያዋ በምድር እንደሆነ አመለከትናችሁ በመ
በረታታት የሚገባባት የለም የእግዚአብሔር
አምባ ቅጽር ይከብቧታልና፡፡ ስለዚህም ዳዊት
በመዝሙር አምባ ወዳለው ጽኑ ከተማ ማን
ይወስደኛል እስከ ኤዶምስ ማን ይመራኛል
አለ፡፡ ዘፍ፪+፲፭ መዝ፻፯+፲

፵ ሲኦል በሰማያት ናት የሚሉም አሉ
ይህም እንደዚህ አይደለም በምድር ጥልቅ ናት
እንጂ፡፡ የከበረች ኦሪት ስለዳታንና ስለ አቤሮን
ሙሴም ይህን ሁሉ ሥራ እንደሠራ
እግዚአብሔር እንደላከኝ እንደሰውም ሞት እን
ዳይሞቱ የእነርሱም መቅሠፍት እንደ ሰዎች
መቅሠፍት እንዳልሆነ በዚህ ዕወቁ፡ እግዚ
አብሔር በሚያሳየው በምድር መከፈት ካልሆነ
በቀር እግዚአብሔር ልኮኛልና ምድር አፏን
ከፍታ ቤቶቻቸውንና ድንኳኖቻቸውን የእነርሱ
የሆነውንም ሁሉ ትዋጣቸው በሕይወታቸውም
ወደ ሲኦል ይወረዱ እኒያ ሰዎች እግዚአብሔርን
እንዳስቆጡት ይወቁ፤ መናገርንም በፈጸመ ጊዜ
ምድር ከእግራቸው በታች ተሰነጠቀች ተከፈ
ተችም እነርሱንና ቤቶቻቸውን ከቆሬ ጋር
የነበሩትን ሰዎችና ሴቶቻቸውንም ሁሉ ዋጠ
ቻቸው እነርሱ የእነርሱ የሆኑትም ሁሉ በሕ
ይወታቸው ወደ ሲኦል ወረዱ ምድርም
ከደነቻቸው አለች፡፡ ዘኍ፲፮+፴

፵፩ ዳግመኛም እግዚአብሔር በሕግ
መጽሐፍ ከቁጣዬ የተነሣ እሳት ትነድዳለች
እስከ ሲኦል ታችም ድረስ ታቃጥላለች ምድ
ርና ፍሬዋንም ትበላዋለች አለ፡፡ ሲኦል በሰማያት
ብትሆን ኖሮ ከቁጣዬ የተነሣ እሳት ትነድዳለች
እስከ ሲኦልም ላይ ታቃጥላለች ባለ ነበር፡፡
ነቢያትም ሁላቸው ሲኦል ከምድር በታች
እንደሆነች አመለከቱ፡ ዳዊትም ነፍሴን ከታች
ከሲኦል አወጣሀት አለ፡ ዳግመኛም አቤቱ ነፍሴን
ከሲኦል አወጣሀት ወደ ጉድጓድ ከሚወርዱትም
አዳንከኝ አለ፡ ከእንደገናም ሞት ይምጣባቸው
በሕይወታቸውም ወደ ሲኦል ይወርዱ አለ፡፡
ኢሳይያስም ሲኦልም ከመሬት በታች ናት አለ፡

ዘይነግር ላቲ ለሲኦል ከመ ዘበላዕሉ ሀለወት ዘእንበለ እንተ ታሕቴ፡፡ ዘዳ፳፱፥፳፪ መዝ፲፩፥፲

፶፪ ወበእንተ ርደተ እሳትሰ እምሰማያት ዘኮነ ላዕለ ሰዶም ወገሞራ ኢይምሰልክሙ ከመ እምሲኦል ተፈነወ ኀቤሆሙ፡፡ እስመ መቅሠፍተ እግዚብሔርሰ ዝግብት በኵለሄ ወታስተርኢ አመ ተምዐ ወትትቤቀሎሙ ለእለ ያስተሐቅርዎ፡፡ወፅአት እሳት እማዕጠንታቲሆሙ ለናዳብ ወአብዩድ ወአውዐየቶሙ በእንተ ዘአምጽኡ እሳተ ዘእምባዕድ ውስተ ደብተራ ስምዕ፡፡ ዝኒ አኮ እሳተ ሲኦል አላ እሳተ ቅንአቱ ለእግዚአብሔር ዘወፅአት እማዕጠንታቲሆሙ፡፡ወፅአት እሳት እምኀበ እግዚአብሔር ወአውዐየቶሙ ለቆሬ ወለሕዘቢሆሙ ዘውእቶሙ ፪፻፶፡፡

ሲኦል በታች ካልሆነ በቀር በላይ እንዳለች የሚናገርላት የለም፡፡ ዘዳ፳፱፥፳፪ መዝ፲፩፥፲

፶፪ በሰዶምና በጎሞራም ላይ ስለሆነው የእሳት ከሰማያት መውረድ ከሲኦል ወደነርሱ የተላከ አይምሰላችሁ የእግዚአብሔር መቅሠፍት በሥፍራ ሁሉ የተከማቸች ናትና በተቆጣም ጊዜ ትገለጣለች. የሚያቃልሉትንም ትበቀላቸዋለች ከሌላ ሰው ወደ ምስክሩ ድንኳን ስላመጡት እሳት ከናዳብና ከአብዩድ ማዕጠንት እሳት ወጥታ አቃጠለቻቸው፡ ይህም የሲኦል እሳት አይደለም ከማዕጠንታቸው የወጣች የእግዚአብሔር የቀናዒነቱ እሳት ናት እንጂ፡ እሳት ከእግዚአብሔር ዘንድ ወጣች ቆሬንና ሁለት መቶ ኀምሣ ሰዎቹን አቃጠለቻቸው፡፡

፶፫ ይእቲኒ አኮ እሳተ ሲኦል አላ እሳተ መዐቱ ለእግዚአብሔር እንተ ወፅአት እምደብተራ ዘመርጡል፡፡ነደት እሳት በውስተ ፍኖት ወአውዐየት አሐደ ኀብረ እንዘ ይግዕዙ በበሕዘቢሆሙ፡፡ይእቲኒ አኮ እሳተ ሲኦል አላ እሳተ በቀል ዘትትቤቀሎሙ ለእለ አንጐርጐሩ ላዕለ እግዚአብሔር፡፡እግዚአብሔርሰ አዝነመ አይኅ ውስተ ገጸ ምድር ከመ ይደምስሶ ኵሎ ዘሥጋ ሰብ ተምዐ በእንተ አበሳሆሙ ለውሉደ ሰብእ፡፡ ዘፍ፯፥፬ ዘኍ፲፮፥፴

፶፫ ይህች እሳት የሲኦል እሳት አይደለችም፡፡ ከመገናኛው ድንኳን የወጣች የእግዚአብሔር የቁጣው እሳት ናት እንጂ፡፡ እሳት በመንገድ ላይ ነደደች በየወገናቸውም ሲጓዙ ማኅበራቸውን በአንድነት አቃጠለች፡ ይህችም በእግዚአብሔር ላይ ያጉረመረሙትን የምትበቀላቸው የበቀል እሳት እንጂ የሲኦል እሳት አይደለችም፡፡ እግዚአብሔር ስለ ሰው ልጆች በደል በተቆጣ ጊዜ ሥጋ ለባሽ ሁሉ ይጠፋ ዘንድ የጥፋት ውኃን በምድር ላይ አዘነመ፡፡ ዘፍ፯፥፬ ዘኍ፲፮፥፴

፶፬ ወካዐበመ አዝነመ መና በገዳም ሰብኄረወ ሎሙ ለደቂቀ እስራኤል፡ዓዲ አዝነመ ዲበ ሰብአ ግብጽ እሳተ ወበረደ እስከ አጥፍአ ኵሎ ፍሬ ምድሮሙ፡፡ወካዕበመ አዝነመ ሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ሥጋ ከመ መሬት ወኖፃ ባሕር አእዋፍ ዘይሰርር ከመ ያኀድግ ነጎርጓሮሙ በእንተ ፌቲወ ሥጋ፡፡ ዓዲ አውረደ ሎቱ ለኤልያስ እሳተ መስተበቅለ ከመ ያውዕዮሙ ለከልዔቱ አርእስተ ፶ ምስለ ሕዘቢሆሙ፡፡ወካዕበመ አውረደ ሎቱ እሳተ መስተሣህለ ዘይቄድስ ምሥዋዖ ወዘይትዌከፍ ጽንሐሐ ዘይበልዕ ዕፀ ርጡበ ወዘይልሕስ ማየ ተራረ፡፡ዓዲ አውረደ እግዚአብሔር ላዕለ ሰዶም ወገሞራ እሳተ ወተየ፡፡ወአኮ ውእቱኒ እሳተ ሲኦል አላ እሳተ ሙስና ዘተቀድሐ በጽዋዕ መዐቱ ለእግዚአብሔር ወተከዕወ ዲቤሆሙ፡፡ በከመ ዐርገት ጺአተ ኃጣውኢሆሙ ኀበ ልዑል ተፈነወ እሳተ ሙስና እምኀበ ልዑል ዘፍ፲፱፥ ፳፫ ፩ነገ ፲፰፥፴፰ ፪ነገ፩፥፱ መዝ፸፯፥፳፬

፶፬ ዳግመኛም ለእስራኤል ልጆች በራራላቸው ጊዜ በበረሀ መና አዘነመላቸው በግብጽ ሰዎችም ላይ ዳግመኛ የምድራቸውን ፍሬ እስኪያጠፉ ድረስ እሳትና በረዶ አዘነመ፡፡ ዳግመኛም ሥጋን ስለመሻት ማጉረምረማቸውን ያስቀር ዘንድ እንደ አፈር እንደ ባሕር አሸዋ እንደ ሚበርሩ ወፎችም ለእስራኤል ልጆች ሥጋ አዘነመላቸው፡፡ ከእንደገናም ሁለቱን የሀምሣ አለቆች ከነሰዎቻቸው ያቃጥላቸው ዘንድ ለኤልያስ የሚበቀል እሳትን አወረደለት፡፡ ሁለተኛም መሠዊያውን የሚቀድስ ዕጣኑንም የሚቀበል ርጥቡን እንጨት የሚበላ ቀዝቃዛውንም ውኃ የሚልስ የይቅርታ እሳትን አወረደለት፡ ከእንደገናም እግዚአብሔር በሰዶምና በገሞራ ላይ እሳትና ዲን አወረደ ይህም የሲኦል እሳት አይደለም፡ የኃጢአታቸው መሽተት ወደ ልዑል ዘንድ እንደወጣች በእግዚአብሔር የቁጣ ጽዋ የተቀዳ በእነርሱም ላይ የፈሰሰ የጥፋት እሳት ነው. እንጂ፡፡ ዘፍ፲፱፥፳፫ ፩ነገ ፲፰፥፴፰ ፪ነገ፩፥፱ መዝ፸፯፥፳፬

፵፫ ካዕበ አውረደ ላዕለ ሐዋርያቲሁ ንጹሐን እሳተ ማሕየዌ እሳተ ነባቤ እሳተ መለኮታዊ ዘይመስል ኪያሁ ዘይዔሪ ምስለ አቡሁ ጰራቅሊጦስሃ መንፈስ ጽድቅ፡፡ ወበ ከመ ደምሰሰ እግዚአብሔር ኵሎ ዓለመ በማየ አይኅ ከማሁ ደምሰሰ መጽሐፈ ዕዳሆሙ ለመሀይምናን በማየ ጥምቀት ፡፡ወበከመ አው ዐዮሙ እግዚአብሔር ለሰዶም ወለገሞራ በእሳ ተ ሙስና ከማሁ አውዐየ ሦከ ኃጣውኢሆሙ ለናዝራውያን በእሳተ መንፈስ ዘተፈነወ ላዕለ ሐዋርያት፡፡እስመ ይቤ ለሊሁ ዮሐንስ አጥ መቀ በማይ ወአንትሙሰ ታጠምቁ በመንፈስ ቅዱስ ወበእሳት፡፡ወበእንተዝ ይቤ ዳዊት እስ መ መቅሠፍት እመዐቱ ወሐይው እምፈ ቃዱ፡፡ሐዋርያኒ ይቤ ዘውእቱ ይክል አማስ ኖሂ ወአድኅኖሂ፡፡ መዝሙ፲፺፭ ሐዋ፲፯፡፴፫

፵፬ ናሁ አብጻሕነ ለክሙ ስምዐ ከመ አልቦ በሰማያት ኢሥጋ እንስሳ ወኢሥጋ አዕዋፍ ዘይሰርሩ፡፡ኢሥጋ ዓሣት እለ ይጸብቱ ውስተ ቃላይ ወኢሥጋ እጓለ እመሕያው ዘያንሶሱ ዲበ ምድር፡፡ወአልቦ ካዕበ በሰማያት ኢመካነ ገነት ወኢመካነ ደይን በከመ ጽሑፍ ዘይብል ሰማየ ሰማያት ለእግዚአብሔር ወም ድረሰ ወሀበ ለእጓለ እመሕያው፡፡ወከመሰ ኢንበል ኢይበጽሕ ሥልጣነ እግዚአብሔር ዲበ ምድር ካዕበ ይቤ ዚአከ ውእቱ ሰማያት ወእንቲአከ ይእቲ ምድር፡፡ ወዓለመኒ በምልዑ አንተ ሣረርከ፡፡ ባሕረ ወመስዐ ዘአንተ ፈጠ ርከ፡፡ሥርዓተ ሰማይሰ ተውህበ ለሰማያውያን ወምኩናነ ምድርኒ ለአዳም ወለዘርኡ እስከ ለዓለ ም፡፡ወመንግሥተ እግዚአብሔርሰ ትሰፍን በኵለሄ ፡፡ሎቱ ስብሐት በምድር ወበሰማያት በባሕር ወበ ቀላያት እምነበ ሰብእ ወመላእክት፡እምቃለ ጸዓዕ ወነጐድጓድ ወመባርቅት፡ወሎቱ ሥልጣን በስረ ቶሙ ለደመናት ወበነኵርኳሮሙ ለነፋሳት ለዓለ መ ዓለም አሜን፡፡

፵፮ ተፈጸመ ዘለፉ አፍቲክስ ወእሊአሁ፡ ጽዋዓ ሕምዝ እለ ቀድሁ፡ በደመ ዕጐስታር እለ ተቶስሑ፡ ወነይዝተ ሐሰት እለ ያንበሐብሑ፡እለ ይትሔዘቡ በእንተ ክርስቶስ ከመ እምሰማይ አው ረደ ሥጋሁ፡እንዘ እስተማሰልክዎሙ በመራዕየ ከለ ባት እለ ይነብሑ፡ውስተ ጽጐ ሀገር ዘይኬልሑ፡ እምድምፀ አራዊት ሶበ ይፈርሁ፡ ይቤ ጊዮርጊስ ጽዑአ ምግባር በኃጣውኢሁ፡ርቱዐ ሃይማኖት በክር ስትናሁ፡ሃይማኖተ ዚአሁ እለ ተሳተፍክሙ ዝክር ዎ በጸሎትክሙ፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

……… /// ………

፶፫ ዳግመኛም በንጹሀን ሐዋርያቱ ላይ እርሱን የመሰለ ከአባቱም ጋር የተካከለ ሕይወትን የሚሰጥ እሳት፡ የሚናገር እሳትን መለኮታዊ እሳት የጽድቅ መንፈስ ጰራቅሊጦስን አወረደ፡፡ እግዚአብሔር ዓለምን ሁሉ በጥፋት ውኃ እንዳጠፋ እንዲሁ የምእመናንን የዕዳ ደብዳቤያቸውን በጥምቀት ውኃ አጠፋ፡፡ እግዚአብሔር ሰዶምና ገሞራን በጥፋት እሳት እንዳቃጠላቸው እንዲሁ በሐዋርያት ላይ በተላከ በመንፈስ እሳት ለእግዚአብሔር የተለዩትን ሰዎች የኃጢአታቸውን እሾህ አቃጠለ፡ እርሱ ባለቤቱ ዮሐንስ በውኃ አጠመቀ እናንተ ግን በመንፈስቅዱስና በእሳት ታጠምቃላችሁ ብሏልና፡፡ ስለዚህ ነገር ዳዊት መቅሠፍት ከቁጣ ው ሕይወትም ከፈቃዱ የተነሣ ነው አለ፡ ሐዋር ያውም እርሱ ለማጥፋትም ለማዳንም የሚችል ነው አለ፡፡ መዝሙ፲፺፭ ሐዋ፲፯፡፴፫

፵፬ እነሆ በሰማያት የእንስሳ ሥጋ የሚበርሩ የወፎችም ሥጋ በውቅያኖስ የሚዋኙ የዓሦች ሥጋ በምድርም ላይ የሚመላለስ የሰው ልጅ ሥጋ እንደሌለ ማስረጃ አቀረ ብንላችሁ፡ ሁለተኛም ሰማያት ለእግዚአብሔር ናቸው ምድ ርን ግን ለሰው ልጅ ሰጣት የሚል እንደ ተጻፈ በሰማያት የአትክልት ሥፍራ የፍር ድም ቦታ የለም የእግዚአብሔር ሥልጣን ወደ ምድር አይደርስም እንዳንለም ሰማያት ያንተ ናቸው ምድርም የአንተ ናት፤ መላ ዓለምንም አንተ ፈጠርህ ባሕርና መስዕንም አንተ ፈጠርህ አለ፡፡ የሰማይ ሥርዓትስ ለሰማያውያን ተሰጠ የምድር መንግሥትም ለአዳምና ለዘሩ እስከ ዘላለም ድረስ ተሰጠ የእግዚአብሔር መንግ ሥት ግን በሥፍራ ሁሉ ሰፍና ትኖራለች፡ በምድርና በሰማያት በባሕርና በቀላያት በሰውና በመላእክት ዘንድ በብልጭልጭታና በነጐድጓድ በመብረቆችም ቃል ለእርሱ ምስጋና ይገባል በደመናዎች መብረድ በነፋሳትም መገለባበጥ ሥልጣን ለርሱ ይገባል ለዘላለሙ አሜን፡፡

፵፮ የመርዝ ጽዋ የቀዱ በሬትም ደም የቀላቀሉ የእሳትን ፈሳሾች የሚያሸሹ ስለ ክርስቶስ ሥጋው ከሰማየ እንደ ወረደ የሚያ ስቡ የአፍቲክስና የወገኖቹ ተግሣጽ ተፈጸመ፡ እኔም ሀዝ ሀዝ በሚሉ የአራዊትን ድምፅ ከመ ፍራት የተነሣ በከተማ አደባባይ በሚጮሁ የውሾች መንጋ መሰልሁአቸው፡ በኃጢአቱ ሥራ ው የከፋ በክርስትናው ግን ለሃይማኖቱ የቀና ጊዮርጊስ ተናገረው፡ በሃይማኖቱ የምትተባበሩት ሆይ በጸሎታችሁ አስቡት ለዘላለሙ አሜን፡፡

……… /// ………

ምዕራፍ ፲፰

ዘዓርብ ስቅለት ዘሰርክ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር አዶናይ፡ዘበትርጓሜሁ እግዚእ ኤልሻዳይ፡በከርሠ ደመና ዘየዐቍር ለማይ፡ ዘያዐርጎ እምቀላይ፡ ዘይረብቦ በገጸ ሰማይ፡ወይገለብቦ ለብ ርሃነ ፀሐይ፡ ዘያስተባሪ አከራመ በሐጋይ ወመፀወ በፀደይ፡ ከንትሮሳቲሆሙ ዘገብረ በዘይትኄረይ፡ለቀዳሚ ምስለ ካልአይ ወሣልሳዊ ምስለ ራብዓይ፡ ፍልጦተ ዓመታት በዘይትሌለይ፡ውስተ ልበ መሐስባን በዘይትኄለይ፡ሎቱ ስብሐት ለብሑተ ሥልጣን ወዕበይ፡ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡

፪ ንንግርኬ ዘለፋሁ ለመንክዮስ ዘይቤ ምትሐት ሥጋሁ ለክርስቶስ ወአኮ ሥጋ እጓለ እመሕያው፡፡ አንከር አበደከ አ መንክዮስ እፎ አፍቀርከ ከመ ትሰምዮ ምትሐተ እምትሰምዮ ሥግወ ዘእም ወለተ አዳም ወሔዋን፡፡ሶበሰ ኢሥግው ውእቱ እምዕብራዊት ወለተ ዕብራውያን ኢውሉድ ውእቱ እምኔሃ፡፡ወእመሂ ኢውሉድ ውእቱ እምኔሃ ኢሐፁን ውእቱ በሐሊበ አጥባቲሃ፡፡ወእመሂ ኢሐፁን በሐሊበ አጥባቲሃ ኢሐቁፍ ውእቱ በአብራኪሃ፡፡ ወእመሂ ኢሐቁፍ በአብራኪሃ ኢልኩፍ ውእቱ በአጻብዒሃ ዘይቤ በእንቲአሁ ማቴዎስ ወንጌላዊ ውእቱ በከመ ሥርዓተ ሕዝባ፡፡ወእመሂ ኢክሱብ ውእቱ በከመ ሥርዓተ ሕዝባ ኢጥሙቅ ውእቱ በፈለገ ዮርዳኖስ እንዘ ይትገሰስ ርእሶ በንበ ዮሐንስ ወልደ ዘካርያስ፡፡ወእመሂ ኢጥሙቅ በፈለገ ዮርዳኖስ ኢቅንው ውእቱ በሐጻውንተ መስቀል፡ ወእመሂ ኢቅንው በሐጻውንተ መስቀል ኢቅቱል ውእቱ በእንተ ቤዛ ብዙኃን ወእመሂ ኢቅቱል ውእቱ በእንተ ቤዛ ብዙኃን ኢድኅነ አንተ መንክዮስ በሞተ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

፫ ዘበእንቲአሁ ይቤ እግዚአብሔር በመጽሐፈ ኦሪት አዳም ኮነ ከመ አሐዱ እምኔነ ምትሐትኑ፡፡ወካዕበ ዘበእንቲአሁ ተብህለ በመዝሙር መሐለ እግዚአብሔር ለዳዊት በጽድቅ ወኢይኔስሕ እስመ እም ፍሬ ከርሥከ አነብር ዲበ መንበርከ ምትሐትኑ፡፡ዘበእንቲአሁ ተብህለ በአፈ ኢሳይያስ ትወፅእ በትር

ምዕራፍ ዐሥራ ስምንት

የዓርብ ስቅለት የሰርክ ምንባብ

፩ ትርጉሙ ጌታ ኤልሻዳይ ማለት በሆነ አዶናይ እግዚአብሔር ስም ውኃን በደመና ማኅፀን የሚቋጥረው ከውቅያኖስ የሚያወጣው በሰማይም ላይ የሚዘረጋው የፀሐይን ብርሃን የሚሸፍነው ክረምትን በበጋ መፀውንም በፀደይ የሚያፈራርቅ ለፊተኛው ከሁለተኛው ጋር ለሦስተኛውም ከአራተኛው ጋር የዘመናት መለየት በሚለይ ገንዘብ የዘመን ክፍለ ጊዜያቸውን በማስተካከል የሠራ በባልቴቶች ልብ በሚታሰብ ገንዘብ የሥልጣንና ጌትነት ባለቤት ለሆነ ለእርሱ ምስጋና ይገባል ለዘላለሙ አሜን አሜን፡፡

፪ የክርስቶስ ሥጋ ምትሐት ነው የሰው ልጅ ሥጋም አይደለም ያለ የመንክዮስን ተግሣጽ እንናገር፡ መንክዮስ ሆይ ስንፍናህን እደንቃለሁ ከአዳምና ከሔዋን ሴት ልጅ ሰው ሆኖ የተወለደ ከምትለው ይልቅ ምትሐት ትለው ዘንድ ምንኛ ወደድኸው፡ ዕብራዊት ከሆነች የዕብራውያን ሴት ልጅ ሰው የሆነ ባይሆንስ ከእርሷ ያልተወለደ ነው ከእርሷም ካልተወለደ በጡቶቿ ወተት ያደገም አይደለም በጡቶቿም ወተት ያደገ ካልሆነ በጉልበቶቿ ያልታቀፈ ነው፡ በጣቶቿ አልተነካም እንደ ወገኖቿም ሥርዓት አልተገረዘም በወገኖቿም ሥርዓት ያልተገረዘ ከሆነ ራሱን በዘካርያስ ልጅ በዮሐንስ እጅ ተዳስሶ በዮርዳኖስ ወንዝ የተጠመቀ አይደለም፡ በዮርዳኖስም ወንዝ የተጠመቀ ካልሆነ በመስቀል ችንካሮች የተቸነከረ አይደለም፡፡ በመስቀል ችንካሮች ካልተቸነከረም ለብዙዎች ቤዛ የተገደለ አይደለም ስለ ብዙዎች ቤዛም የተገደለ ካልሆነ አንተ መንክዮስ በኢየሱስ ክርስቶስ ሞት አልዳንህም፡፡

፫ እግዚአብሔር ስለርሱ በኦሪት መጽሐፍ አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ ብሎ የተናገረለት ምትሐት ነውን፡፡ ዳግመኛም ስለርሱ በመዝሙር እግዚአብሔር ከባሕርይህ የተከፈለ ልጅህን በዙፋንህ አስቀምጣለሁ ብሎ ለዳዊት በእውነት ማለ አይጸጸትምም ተብሎ የተነገረለት ምትሐት ነውን፡፡ በኢሳይያስ አንደበት ስለርሱ

እምሥርወ ዕሤይ ወየዐርግ ጽጌ እምጒንዱ ምትሐትን፡፡ ዘፍ፫+፳፱ መዝ፻፴፩+፲፩ ኢሳ፲፩+፩

፩ ወካዕበ ተብህለ በእንቲአሁ ናሁ ይሌቡ ቊልዔየ ይትሌዓል ወይከብር ወያንክሩ አሕዛብ በእንቲአሁ ምትሐትን፡ወዓዲ ተብህለ በእንቲአሁ አነ አበቊል ቀርነ ለዳዊት ወአስተዴሉ ማኀቶተ ለመሲሕየ ምትሐትን፡፡ ወዘበእንቲአሁ ተብህለ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወወሊዳ ትሰምዮ አማኑኤል ምትሐትን፡፡ወዓዲ መጽሐፈ ልደቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ ዳዊት ወልደ አብርሃም ምትሐትን፡፡ወካዕበመ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ዘበእንቲአሁ ውእቱ ቃል ሥጋ ኮነ ወኀደረ ላዕሌነ ምትሐትን፡፡ወዓዲ ዘበእንቲአሁ ይቤ ጳውሎስ እምዘርአ ዳዊት ዘመጽአ በሥጋ ሰብእ ምትሐ ትን፡፡መዝ፻፴፩+፲፯ ኢሳ፯+፲፬ ማቴ፩+፱ ዮሐ፩+፲፬

፪ ወዓዲ ዘይቤ ለሊሁ ወዓዲ ትፈቅዱ ትቅትሉኒ ብእሴ ዘጽድቀ እነግረክሙ ምትሐትን፡ወካዕበመ ዘይቤ እስመ ወልደ እግዚአብሔር ወልደ እጓለ እመሕያው ውእቱ ምትሐትን፡፡ወዘይቤ አነ ውእቱ ኅብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማያት ዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ ወዘሰትየ ደምየ ኢይጥዕሞ ለሞት ምትሐትን፡፡ወዘይቤ ካዕበ እስመ ሥጋየኒ መብልዕ ጽድቅ ዘበአማን ወደምየኒ ስቴ ሕይወት ዘበአማን ምትሐትን፡፡ወዘይቤ ዓዲ እመ ኢበላዕክሙ ሥጋሁ ለወልደ እጓለ እመሕያው ወኢሰተይክሙ ደሞ አልብክሙ ሕይወት ዘለዓለም ምትሐትን፡ወዘይቤ ካዕበመ ዝ ኅብስት ዘእሁበክሙ አነ ሥጋየ ውእቱ ወዝኒ ጽዋዕ ዘእሁበክሙ ደምየ ውእቱ ምትሐትን፡፡ ወዘይቤ ዓዲ በከመ አብ ሕያው ወአነሂ ሕያው ወአነሂ ሕያው በእንተ አብ ወዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ ምትሐትን፡፡ወዘይቤ ካዕበን ሥትዎ ለዝንቱ ቤተመቅደስ ወበሠሉስ መዋዕል አነሥኦ፡፡ወውእቱሰ በእንተ ቤተ ሥጋሁ ይቤሎሙ ምትሐትን፡፡ወዘይቤ ንሥኡ ብልዑ ዝ ውእቱ ኅብስት ሥጋየ ለዘበእንቲአክሙ ይትፌተት ወይትወሀብ ለቤዛ ብዙኃን ምትሐትን፡፡ወዘይቤ ንሥኡ ስትዩ ዝ ጽዋዕ ደምየ ውእቱ ዘሐዲስ ሥርዓት ምትሐትን፡፡ወዘይቤ አባ እኅልፉ እምኔየ ለዛቲ ጽዋዕ ወእመአኮሰ ፈቃደ ዚአከ ለይኩን ምትሐትን፡፡ወዘይቤ እስመ መንፈስ ይፈቱ ወሥጋ ይደክም ምትሐትን፡፡ ማቴ፳፮+፶ ዮሐ፪+፲፱ ፲፮+፶፫

ከዕሤይ ሥር በትር ትወጣለች ከግንዱም አበባ ይወጣል የተባለለት ምትሐት ነውን፡፡ ዘፍ፫+፳፱ መዝ፻፴፩+፲፩ ኢሳ፲፩+፩

፩ ዳግመኛም ስለርሱ እኔ ለዳዊት ቀንድን አበቅላለሁ ለመሚዬም መብራትን አዘጋጃለሁ ተባለ፡ ስለርሱም እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ወልዳም ስሙን አማኑኤል ትለዋለች ተብሎ የተነገረ ምትሐት ነውን፡፡ ከእንደገናም ወንጌላዊ ማቴዎስ ስለርሱ የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ የልደቱ መጽሐፍ ያለ እርሱ ምትሐት ነውን፡፡ ሁለተኛም ወንጌላዊ ዮሐንስ ስለርሱ ያም ቃል ሥጋ ሆነ በእኛም ላይ አደረ ያለ እርሱ ምትሐት ነውን፡፡ ጳውሎስም ስለርሱ ከዳዊት ዘር በሰው ሥጋ ይመጣል ያለ ምትሐት ነውን፡፡ መዝ፻፴፩+፲፯ ኢሳ፯+፲፬ ማቴ፩+፱ ዮሐ፩+፲፬

፪ ሁለተኛም እርሱ ባለቤቱ ዳግመኛም እውነት የምነግራችሁን ሰው ልትገድሉኝ ትሻላችሁ ብሎ የተናገረ እርሱ ምትሐት ነውን፡ ሁለተኛም የእግዚአብሔር ልጅ የሰው ልጅ ነውና ያለ እርሱ ምትሐት ነውን፡ እኔ ከሰማይ የወረደ የሕይወት እንጀራ ነኝ ሥጋዬን የበላ በእኔ ምክንያት በሕይወት ይኖራል ደሜንም የጠጣ ሞትን አይቀምሰውም ያለ ምትሐት ነውን፡ ሁለተኛም ሥጋዬ እውነተኛ የጽድቅ መብል ነው ደሜም እውነተኛ የሕይወት መጠጥ ነው ያለ እርሱ ምትሐት ነውን፡ ከእንደገናም የሰውን ልጅ ሥጋውን ካልበላችሁ ደሙንም ካልጠጣችሁ የዘላለም ሕይወት የላችሁም ያለ ምትሐት ነውን ሁለተኛም አብ ሕያው እንደ ሆነ እኔም የአብ ልጅ ስለሆንሁ ሕያው ነኝ፡ ሥጋዬን የበላ የእኔን ሥጋ ስለበላ በሕይወት ይኖራል ያለ ምትሐት ነውን ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት በሦስት ቀንም አነሣዋለሁ ያለ እርሱ ግን ስለ ሥጋው ቤት ይላቸው ነበር እርሱ ምትሐት ነውን፡ ይህ ኅብስት ስለ እናንተ የሚቆረስ ለብዙዎችም ቤዛ ሆኖ የሚሰጥ ሥጋዬ ነው እንካችሁ ብሉ ያለ ምትሐት ነውን፡ ይህ ጽዋ የአዲስ ሥርዓት ደሜ ነው እንካችሁ ጠጡ ያለ ምትሐት ነውን አባት ሆይ ይህችን ጽዋ ከእኔ እርቃት ካልሆነ ግን የአንተ ፈቃድ ይሁን ያለ እርሱ ምትሐት ነውን፡ መንፈስ ይበረታልና ሥጋ ግን ይደክማል ያለ ምትሐት ነውን፡፡ ማቴ፳፮+፶ ዮሐ፪+፲፱ ፲፮+፶፫

፯ ዘበብሥራተ ገብርኤል ተሠገወ እምንጽሕት ድንግል እንተ ኢተአምር ብእሴ በሀገረ ገሊላ እንተ ስማ ናዝሬት ምትሐትኑ፡፡ ዘበቤተልሔም ተወልደ ወበእደ ሰሎሜ ተገሰ ምትሐትኑ፡ዘበአጽርቅት ተጠብለለ ወዲበ ምጽንጋዕ አስመከ ምትሐትኑ፡፡በከመ ሥርዓተ ሕፃናት ዘአብቀወ ለጠቢወ ጥብ ወእመ ሰሙን ዘወሰ ድዎ ለተከስቦ ምትሐትኑ፡፡ ዘልህቀ በበን ስቲት እንዘ ይትሌተት ልሳኑ በሥርዓተ ደቂቅ ወእመ ልህቀ ዘከሠተ አፉሁ በነገረ ዕብራይስጢ በከመ ነገደ ሕዝባ ለእሙ ምትሐትኑ፡፡ ሉቃ፩፥፳፯፡፪፥፲፪፡፳፩

፰ ዘበልዐ ምስለ ኃጥአን ወረፈቀ ምስለ ጸብሐን ምትሐትኑ፡፡ዘአኀዘ እዴሃ ለወለተ ኢያኢሮስ ወይቤላ ተንሥኢ ጣቢታ ወዘገሰሰ ንፍቀ ለወልደ መበለት ወአንሥአ ሕያዎ ምትሐትኑ፡፡ዘተፍአ ውስተ እዘኒሁ ለጽሙም ወይቤሎ ኤፍታሕ ተፈታሕ ተረኃው ብሂል ምትሐትኑ:: ወካዕበ በቀቢዐ ምራቁ ዘምስለ ጽቡር ዘፈጠረ ሎቱ አዕይንተ ለጤሜዎስ ወልደ በርጤሜዎስ እንዘ ቀዲሙ ኢተፈጥረ ሎቱ አዕይንት ምትሐትኑ፡፡ዘኀፀበት እገሪሁ ዘማ በአንብዓ ወዘአኮሰት ዕፍረተ ዘቢረሌ ወሦጠት ዲበ ርእሱ እንተ አልዓዛር ምትሐትኑ፡፡ዘበከየ በእንተ አልዓዛር ወይቤ አይቴ ቀበርከምዎ ወእምዝ ጸውዖ ወአንሥአ ሕያወ ከመ ዘኢሞተ ምትሐትኑ፡፡ ማቴ፱፥፳፭ ዮሐ፱፥፮፡፲፩፥፴፫፡፲፪፥፫

፱ ዘርኅበ ወጸምአ ከመ ነዳይ ወደከመ ወሃፈወ በእምጣነ ብእሲ ምትሐትኑ፡፡ዘተእኀዘ እምአግብርተ ሊቀ ካህናት ወዘሐመይዎ እደዊሁ ከመ ሠራቂ ምትሐትኑ፡፡ዘተጸፍዐ መላትሒሁ በዓውደ ሰቃልያን ወተኰርዐ ርእሰ በበትረ ሕለት ምትሐትኑ፡፡ዘተቀሥፈ በጥብጣቤ መኰንን ወዘተቀጸለ አክሊለ ሦከ ምትሐትኑ፡፡ዘነሥእዎ ሰገራተ ሰጺራ ወወሰድዎ መካነ ቀራንዮ እንዘ ይጸውር መስቀሎ ምትሐትኑ፡፡ዘተሰቀረ እደዊሁ ወእገሪሁ በቅንዋተ ኃጺን ወተለከዐ ውስተ ጕንደ መስቀል ምትሐ ትኑ፡፡ ዘመጠወ ነፍሶ ኀበ አቡሁ ወይቤ አባ ውስተ እዴከ አማኅጽን ነፍስየ ምትሐትኑ፡፡ ዘሦጣ ለነፍሱ ውስተ ሥጋሁ ወተንሥአ በኃይለ መለኮቱ ምትሐትኑ፡፡ ይክል ገቢረ ዘንተ ኲሎ፡፡

፲ ኢአከለከኑ ኦ አብድ ዘቀሠምነለከ ሰምዐ እመጻሕፍተ ነቢያት ወሐዋርያት፡፡ ወእመሂ ትፈቅድ ለከ ተውሳከ ብየ

፯ በገብርኤል የምሥራች ቃል ወንድ ከማታውቅ ከንጽህት ድንግል ናዝሬት በምትባል በገሊላ ሀገር በሥጋ የተወለደ እርሱ ምትሐት ነውን:: በቤተልሔም የተወለደ በሰ ሎሜም እጅ የተዳሰሰ እርሱ ምትሐት ነውን:: በጨርቅ የተጠቀለለ በግርግምም የተኛ ምትሐት ነውን:: እንደ ሕፃናት ሥርዓት ጡት ለመጥባት አፉን የከፈተ በስምንት ቀንም ለመገረዝ የወሰዱት ምትሐት ነውን በሕፃናት ሥርዓት እንደበቱ እየተኮላተፈ በየጥቂቱ ያደገባደገም ጊዜ እንደ እናቱ ወገኖች አፉን በዕብራይስጥ ቋንቋ የፈታ ምትሐት ነውን::
ሉቃ፩፥፳፯፡፪፥፲፪፡፳፩

፰ ከኃጥአን ጋር የተመገበ ከቀራጮችም ጋር የተቀመጠ ምትሐት ነውን የኢያኢሮስን ሴት ልጅ እጇን ይዞ ጣቢታ ተነሺ ያላት የመበለቲቱንም ልጅ አካሉን ዳሰሶ በሕይወት ያስነሣው እርሱ ምትሐት ነውን:: በደንቆሮ ጆሮ እንትፍ ብሎ ተፈታ ተከፈት ሲል ኤፍታሕ ያለ እርሱ ምትሐት ነውን: ሁለተኛም ምራቁን በጭቃ ለውሶ ቀድሞ ዓይን ያል ተፈጠረለት ሲሆን ለበርጤሜዎስ ልጅ ለጤ ሜዎስ ዓይንን የፈጠረለት ምትሐት ነውን:: አመንዝራይቱ ሴት እግሮቹን በዕንባዋ ያጠበችው የአልዓዛርም እኅት የብልቃጡን ሽቱ በራሱ ላይ ያፈሰሰች እርሱ ምትሐት ነውን ወዴት ቀበራችሁት ብሎ ስለ አልዓዛር ያለቀሰ ከዚያ በኋላ ጠርቶ እንዳልሞተ ሰው በሕይወት ያስነሣው ምትሐት ነውን::
ማቴ፱፥፳፭ ዮሐ፱፥፮፡፲፩፥፴፫፡፲፪፥፫

፱ እንደ ደሀ የተራበና የተጠማ እንደ ሰውም የደከመ የወዛ እርሱ ምትሐት ነውን: በሊቀካህናት ባለሟሎች የተያዘ እጆቹንም እንደሌባ ያሠሩት እርሱ ምትሐት ነውን በሰቃዮች አደባባይ ጉንጮቹ በጥፊ የተመታ ራሱም በዘንግ የተመታ ምትሐት ነውን:: በዳኛ መግረፊያ የተገረፈ የእሾህ አክሊልንም የተቀዳጀ እርሱ ምትሐት ነውን: ጭፍሮች የያዙት መስቀሉንም ተሸክሞ ወደ ቀራንዮ የወሰዱት ምትሐት ነውን እጆቹንና እግሮቹን በብረት ችንካሮች የተወጋ በመስቀሉም ግንድ የተቸ ነከረው ምትሐት ነውን: አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ ብሎ ነፍሱን ለአባቱ የሰጠ ምትሐት ነውን: ነፍሱን ወደ ሥጋው የመለሳት በመለኮቱም ኃይል የተነሣ ምትሐት ነውን: ይህን ሁሉ ማድረግ ይቻለዋል:: ማቴ፱፥፫
ሉቃ፳፪፥፶፩ ፡፳፫፥፶፯

፲ አንተ ሰነፍ ከነቢያት ና ከሐዋርያት መጻሕፍት መርጠን ያቀረብንልህ ማስረጃ አልበቃምን: ተጨማሪም ከፈለግህ ወንጌላዊ

ስምዓ ጽድቅ ዘይቤ ወንጌላዊ ማቴዎስ፡፡ ወሶ በ ይከውን ራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽአ ኀቤሆሙ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር፡፡ወሶበ ርእይዎ አርዳኢሁ እንዘ ዲበ ባሕር የሐውር ደንገፁ ወተሀውኩ እንዘ ይብሉ ምትሐት ውእቱ ወመሰሎሙ መንፈስ ዘአስተርአዮሙ፡፡ ወእም ፍርሀተ ግርማሁ አውየዉ፡፡ወበጊዜሃ ተናገሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ሶቤሃ እንዘ ይብል ተአመኑ ወኢትፍርሁ አነ ውእቱ፡፡ ማቴ፲፬+፳፫-፳፯

፲፭ ሶበሰኬ ምትሐት ውእቱ ሥጋሁ ለክርስቶስ እምኢይቤ ወንጌላዊ ወመሰሎሙ ጋኔን ዘአስተርአዮሙ፡፡ወበእንተ ሥጋዌ ፍጽምት እንተ ለብሰ ወልደ እግዚአብሔር ይቤ መሰሎሙ ምትሐት ዘአስተርአዮሙ፡፡በእንተ ምንትኬ ዘመሰሎሙ ምትሐተ፡እስመ ግርማ ሌሊት መፍርሀ ወኪደተ ሞገደ አብሕርትኑ ኢብውሕ ሎቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው፡፡ ወሶበ ርእዩ ሥጋ ዘያንሶሱ ዲበ ማይ ፈርሁ እስመ ኢያእመሩ ከመ እግዚእ ኢየሱስ ውእቱ፡፡ወሶበ ይቤሎሙ አነ ውእቱ አእመሩ ወኢ ፈርሁ፡፡እስመ ምትሐት ብሂል አስተርእዮ መናፍስት በዘኢዚአሆሙ አርአያ፡፡ያስተርእዩ በአምሳለ ዘሥጋ እንዘ አልቦሙ ሥጋ፡ ምዕረ ያስተርእዩ ወምዕረ ይሤወሩ ወአስተርእዮቶሙ ከመ ሳሕወ ደመና ዘኢይትገሰስ፡፡ ወመላእክተ ብርሃንሂ ይትመትሉ ወያስተርእዩ አምሳለ ሕፃናት እንዘ ኢኮኑ ሕፃናተ ወያስተርእዩ በርእየተ አዕሩግ እንዘ ኢኮኑ አእሩገ፡፡ ወበከመ ከፈሎሙ ትእዛዘ እግዚአብሔር ያስተ ርእይዎ ለብእሲ ኀበ ተፈነዉ ወባሕቱሰ ማዕተበ ብርሃን ቦሙ እስመ መላእክተ ቅዳሴ እሙንቱ፡፡

፲፮ ወይቀንጽ ትፍሥሕት ውስተ ልቡ ለዘይሬእዮሙ እመሂ በራእይ ወእመሂ በሕልም፡፡ወመናፍስተ ስሕተትሰ ያደውዩ ለሰብእ ለእመ በጽሑ ጽላሎቶሙ ይደነግጽ ልበ ብእሲ እመ ርእዮሙ በራእይ አው በሕልም እስመ ተአምር ነፍስ ጸላኢሃ ወትፈርሆ እስመ መላእክተ ሙስና እሙንቱ፡፡ወሥጋሰ ንጽሕት እንተ ነሥአ እግዚእነ እምቅድስት ድንግል፣ ሥጋ አበው ይእቲ ዘእምሥርወ አዳም ወአልቦቱ ተውሳክ ለትስብእተ መለኮት ዘእን በለ ጠባይዐ አዳም፡፡ወካዕበ አልቦ ተሕጻጸ እምጠባይዐ አዳም ዘእንበለ ፍና ኃጢአ ባሕቲቶን፡ ወብየ ዓዲ ስምዕ ዘየዐቢ እምኩሉ ዘከመ አስተርአዮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ እምድኅረ ተንሥአ እሙታን፡፡ ዕብ፬+፲፭

፲፯ ይቤ ሉቃስ ወንጌላዊ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ ቆመ ማእከሎሙ እግዚእ ኢየሱስ

ማቴዎስ የተናገረው እውነት ምስክርነት አለኝ አራት ሰዓት በሆነ ጊዜ በባሕር ላይ እየተራመደ ወደነርሱ መጣ ደቀመዛሙርቱ በባሕር ላይ ሲራመድ ባዩት ጊዜ ምትሐት ነው ብለው ደነገጡ ታወኩም መንፈስ የታያቸው መሰላቸው ግርማውንም ከመፍራት የተነሣ ጮሁ ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ እመኑ አትፍሩ እኔ ነኝ ብሎ ተናገራቸው፡፡ ማቴ፲፬+፳፫-፳፯

፲፭ የክርስቶስ ሥጋ ምትሐት ቢሆን ኖሮ ወንጌላዊ ምትሐት የታያቻው መሰላቸው ባላለ፡ የእግዚአብሔር ልጅ ስለለበሰው ፍጹም ሥጋ የታያቸው መሰላቸው አለ፡፡ ስምን ምትሐት መሰላቸው የሌሊቱ ግርማ ያስፈራል የባሕርንም ሞገድ መርገጥ ለሰው ልጅ የተሰጠ አይደለምና በውኃ ላይ የሚመላለስ ሥጋ ባዩ ጊዜ ፈሩ፡ ጌታ ኢየሱስ እንደሆነ አላወቁምና እኔ ነኝ አትፍሩ ባላቸው ጊዜ ግን አልፈሩም፡ ምትሐት ማለት የመናፍስት በልዩ ልዩ መልክ መታየት ነውና፡ ሥጋ የሌላቸው ሲሆኑ በሥጋ ለባሽ አምሳል ይታያሉ፡ አንድ ጊዜ ይታያሉ አንድ ጊዜ ደግሞ ይሠወራሉ መታየታቸውም እንደማይዳሰስ የደመና ተን ነው የብርሀን መላእክትም ሕፃናት ሳይሆኑ በሕፃናት አምሳል ሆነው ይታያሉ ሽማግሌዎች ሳይሆኑ በሽማግሌዎች አርአያ ይገለጣሉ፡ የእግዚአብሔር ትእዛዝ እንዳላቸው በተላኩበት ሥፍራ ለሰው ይታዩታል፡ ዳሩ ግን የምስጋና መላእክት ናቸውና የብርሃን ማዕተብ አላቸው፡፡

፲፮ በራእይም ቢሆን በሕልምም ቢሆን ያያቸው ደስታ በልቡ ይዘላል፡ የስሕተት መናፍስት ግን ሰውን ጥላቸው ባረፈበት ጊዜ ያሳምሙታል በራእይ ወይም በሕልም ካያቸው የሰው ልብ ይደነግጣል ነፍስ ጠላቷን ታውቀዋለች ትፈራውማለች የጥፋት መላእክት ናቸውና ጌታችን ከቅድስት ድንግል የነሣት ንጽሕት ሥጋስ ከአዳም ባሕርይ የተገኘች የአባቶች ሥጋ ናት ከአዳም ባሕርይ በቀር የመለኮት ሰውነት ጭማሪ የለበትም ሁለተኛም ከኃጢአቶችም ወገን ብቻ በቀር ከአዳም ባሕርይ ጉድለት የለውም፡ ዳግመኛም ጌታ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ለደቀመዛሙርቱ እንደታያቸው የሚናገር ከሁሉ የበለጠ ምስክር አለኝ፡፡ ዕብ፬+፲፭

፲፯ ወንጌላዊ ሉቃስ ይህንንም ሲነጋገሩ ጌታ ኢየሱስ በመካከላቸው ቆም

ወይቤሎሙ ሰላም ለክሙ ኢትፍርሁ ወኢትደን
ግፁ አነ ውእቱ፡፡ ወደንገፁ ወፈርሁ ወመሰ
ሎሙ ዘመንፈስ ርእዩ፡፡ ወይቤሎሙ ምንት
ያደነግፀክሙ ወለምንትኑ ኅሊና የዐርግ ውስተ
ልብክሙ፡፡ርእዩ እደውየ ወእገርየ ከመ አነ
ውእቱ ወግሰሱኒ ወአእምሩ እስመ ለመንፈስ
ሥጋ ወዓፅም አልቦ ከመ ትሬእዩኒ ሊተ ወአነ
ብየ፡፡ወዘንተ ብሂሎ አርአዮሙ እደዊሁ ወእገ
ሪሁ፡፡ አጠንቅቅ አንብቦቶ ለዝ ቃል ከመ
ይትአመር ለከ ፍካሬሁ በተሊወ ንበቱ፡፡ይቤ
እግዚእ ለአርዳኢሁ እስመ ለመንፈስ ሥጋ
ወአጽም አልቦቱ ወአንሰ ብየ በከመ ትሬእዩኒ፡፡ዝ
ብሂል ኢይም ሰልክሙ ዘበምትሐት አስተርኢ ለክ
ሙ ወዘበመንፈስ ጽላሎት እትናገረክሙ፡፡እስመ
ምትሐትሰ ያስተርኢ ወኢይትገሰስ እስመ ለመን
ፈስ አልቦቱ ሥጋ ወኢአጽም ግሱኒ ወአእምሩ እስ
መ ብየ ሥጋ ዘይትገሰስ ወአጽም ዘይትገሰስ፡፡
ወእምዝ አርአዮሙ እደዊሁ ወእገሪሁ ኀበ ተሰቍረ
በኃጺውንተ መስቀል ወገቦሁ ኀበ ተርኀወ በኲናተ
ሐራዊ፡፡ ሉቃ፳፬፥፴፰

፲፬ ተኀፈርኬ አ መንክዮስ ዘትቤ
ትስብእቶ ለክርስቶስ ምትሐተ መድኃኒት፡፡
ናሁ ውእቱ ለሊሁ አጽርዐ ሃየማኖትከ እንዘ
ይብል አንሰ ሥጋ ወአጽም ብየ፡፡ንሕነሰ ነአ
ምና ለክርስቶስ ከመ ፍጹም እግዚአብሔር
ዘከመ አቡሁ ወከመ ፍጹም እጓለ እመሕያው
ከማነ፡፡ወለነኒ ፍጽምት ሃይማኖትነ ወፍጽ
ምት ጥምቀትነ ወፍጽምት ቤተክርስቲያንነ፡፡

፲፭ ወቦ እለ ይቤሉ ከመ እግዝእትነ
ማርያም ኢተወልደት በሩካቤ፡፡ እፎኬ ይብ
ልዋ ኢተወልደት በሩካቤ ዘለሊሃ አንከረት
ሶበ አብሰራ መልአክ እንዘ ይብል ወናሁ ትፀ
ንሲ ወትወልዲ ወልደ፡፡ወትቤሎ ድንግል
ለመልአክ እፎ ይከውነኒ ዝንቱ እንዘ ኢየ
ኦምር ብእሴ፡ሶበሰ እማ ፀንሰታ እንበለ ሩካቤ
እም ኢትቤ ድንግል እፎ ይከውነኒ ዝንቱ
እንዘ ኢየአምር ብእሴ፡፡ሰሚዐ ዜና ጽንስ
ዘኢልማድ አንከረት ወለተ ዳዊት፡፡ወእምዝ
ይቤላ መልአክ መንፈስቅዱስ ይመጽእ ላዕሌ
ኪ ወኃይለ ልዑል ይጼልለኪ ወዘኒ ይትወለድ
እምኔኪ ቅዱስ ውእቱ ወይሰመይ ወልደ
ልዑል፡፡ ወይእተ ጊዜ ትቤ ድንግል ነየ
አመተ እግዚአብሔር ይኩነኒ በከመ ትቤለኒ
ወምስለ ብሂለ ዝ ቃል ኮና በከመ ይቤላ ቦአ
ኃይል ዘኢያስተርኢ ምስለ ቃለ ገብርኤል
እንተ መስኮተ እዝና ወኀደረ ውስተ ማኅፀና
ዘኢለከፎ ርስሐተ

ሰላም ለእናንተ ይሁን አትፍሩ አትደንግጡ እኔ
ነኝ አላቸው እነርሱ ግን ፈጽመው ፈሩ መንፈስ
የሚያዩም መሰላቸው፡ ምን ያስ ደነግጣችኋል
ስለምንስ አሳብ በልባችሁ ያድራል እኔ
እንደሆንሁ እጆቼንና እግሮቼን እዩ ዳስሳችሁኝ
እወቁ መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውምና እኔ
ግን እንደምታዩኝ አለኝ አላቸው፡፡ ይህንንም
ተናግሮ እጆቹንና እግሮቹን አሳያቸው አለ፡፡
ትርጉሙ እንዲረዳህ አገባቡን በመከተል ይህን
ቃል ለማንበብ ተጠንቀቅ ጌታ ለደቀመዛሙርቱ
መንፈስ ሥጋና አጥንት የለውምና እኔ ግን
እንደምታዩኝ አለኝ አለ ይህ ማለት በምትሐት
ተገለጥሁላችሁ በመንፈስ ጥላም ተናገርኋችሁ
ማለት አይምሰላችሁ ምትሐት ይታያል ነገር
ግን አይዳሰስምና መንፈስ ሥጋና አጥንት
የለውምና ዳስሳችሁኝ ዕወቁ እኔ የሚዳሰስ
ሥጋ የሚዳሰስም አጥንት አለኝና ከዚህ በኋላ
በመስቀል ችንካሮች የተቸነከረውን እጆቹንና
እግሮቹን በጭፍራም ጦር የተወጋውን ጐኑን
አሳያቸው፡፡ ሉቃ፳፬፥፴፰

፲፬ የክርስቶስ ሰውነቱ የአስማት ምትሐት
ነው ያልህ መንክዮስ ሆይ እፈር እነሆ እርሱ
ራሱ እኔ ሥጋና አጥንት አለኝ ብሎ እምነትህን
አፈረሰብህ እኛ ግን ክርስቶስን እንደ አባቱ
ፍጽም አምላክ እንደእኛም ፍጹም የሰው ልጅ
እንደሆነ እናምነዋለን ለእኛም ሃይማኖታችን
እንከን የሌላት ጥምቀታችንም እንከን የሌለባት
ቤተ ክርስቲያናችንም ሕጸጽ የማይገኝባት ናት፡፡

፲፭ እመቤታችን ማርያም በሩካቤ አልተ
ወለደችም የሚሉም አሉ እርሷ ራሷ መልአኩ
እነሆ ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጂ
ያለሽ ብሎ የምስራች ሲነግራት መልአኩን
ወንድ ስለማላውቅ ይህ እንደምን ይሆንልኛ
ል ብላ ያደነቀች እርሷን እንደምን በሩካቤ አልተ
ወለደችም ይሉአታል፡፡ እናቷ ያለ ሩካቤ ፀን
ሳት ቢሆን ኖሮ ድንግል ወንድ ሳላውቅ ይህ
እንደምን ይሆንልኛል ባላለች ነበር፡፡ የተለ
መደ ያይደለውን የጽንስ ዜና ሰምታ የዳዊት
ልጅ አደነቀች፡፡ ከዚህም በኋላ መልአኩ መንፈስ
ቅዱስ ባንቺ ላይ ይመጣል የልዑል ኃይልም
ይጋርድሻል ካንቺም የሚወለደው ቅዱስ ነው
የልዑል ልጅም ይባላል አላት፡፡ ያን ጊዜም ድን
ግል የእግዚአብሔር ሴት አገልጋይ እነሆ እንዳ
ልኸኝ ይሁንልኝ አለች፡፡ ይህን ቃል ከመናገር
ጋር እንዳላት ሆነላት፡የማይታይ ኃይል ከገብር
ኤል ቃል ጋር በጆሮዋ መስኮት ገብቶ የዚህ
ዓለም እድፍ ባላገኘው ማኅፀኗ አደረ፡፡ንጹህ
ቃል የሆነ የእግዚአብሔር ቃል በንጽህት ሥጋ

ዘ ዓለም፡፡ ቃለ እግዚአብሔር ቃል ንጹሕ ኅደረ ኀበ ንጽሕት ሥጋ፡፡እሳት ዘኢይትገሰሰ ተጠብለለ በአጽፈ ሥጋ ተሥዕለ ለሊሁ በማኅፀነ ሙላድ ወአልቦ መሥዕለ ዘይት ፈቀድ በእንቲአሁ እስመ ለሊሁ ውእቱ ሠዓሌ መላእክት በጠባይዓ እሳት ወነፋስ ወሠዓሌ እጓለ እመሕያው በጠባይዓ ሥጋ ወደም፡፡ በአይቴ እንከ እምከ ሀለት ድንግል ተሠግዎ እምእማ ዘእንበለ እምአቡሃ እስመ ኢኮነት ግባሪተ ለእጓለ እመሕያው፡፡ውእቱሰ ገባሪሁ ለእጓለ እመሕያው አነመ ሥጋ ለርእሱ እማ ኅፀነ ድንግል ተኬነወ በከመ ፈቀደ ወአልቦ ዘይከልኦ ገቢረ ዘኀለየ በከመ ጽሑፍ ዘይብል ትወፅእ በትር እምሥርወ ዕሤይ ወየዐርግ ጽጌ እምጕንዱ፡፡ምንት ውእቱ ፀአተ በትር እም ሥርው ዘእንበለ ዘርአ ሙላድ ዘቅድስት ድንግል እንተ ኮነት እምኀበ ኢያቄም ውስተ ማኅፀነ ሐና፡፡እስመ ዘርአ ዕሤይ ውእቱ ኢያቄም አቡሃ ለማርያም ወምንትኑመ ካዕበ ዕርገተ ጽጌ እምጕንዱ ዘእንበለ ሥጋዌ መለኮት እም ወለቱ፡: ሉቃ፩፥፴፫

፲፯ ስብሐት ለአብ ለዘፈነወ ወልዶ ውስተ ማኅፀነ ድንግል ከመ ትለዶ ዘእን በለ ሩካቤ፡ ወሰጊድ ለወልድ ለዘተወልደ እንበለ ሩካቤ እምእንተ ተወልደት በሩካቤ፡ አኰቴት ለመንፈስ ቅዱስ ለዘቀደሳ ወአጽናዓ ከመ ትለ ድ በኢሩካቤ፡ሰላም ወማህል ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን፡ ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡

፲፯ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለመንክዮስ ዘሰመዮ ምትሐተ ለትስብእተ መድኅን፡ አጽሐፍክዎ አነ ጊዮርጊስ ምስኪን፡ ሱታፌ ሃይማኖቶሙ ለናዝራውያን፡ወልደ ትምህርቶሙ ለመለሐዋርያት ንጹሐን፡ለባሴ ጥምቀቶሙ ለመሀ ይናን፡ ገብር ፅቡስ እም ዐቀብተ አናቅጺሃ ለቤተክርስቲያን፡ ስብሐት ለእግዚአብሔር ለዓ ለመ ዓለም አሜን፡፡ ወአሜን፡፡

.... /// ....

አደረ የማይዳሰስ እሳት በሥጋ መጠቅለያ ተጠቀለለ፡ እርሱ ራሱ በመወለጃ ማኅፀን ተሣለ እርሱን ለመሣል የተፈለገ ሠዐሊ የለም፡ መላእክትን በእሳትና በነፋስ ባሕርይ የሣለ የሰውንም ልጅ በሥጋና በደም ባሕርይ የሣለ እርሱ ራሱ ነውና፡፡ እንግዲህ ከአባቷ ሳትወለድ ከእናቷ ብቻ ለመወለድ ድንግል በየት ተቻላት የሰውን ልጅ የፈጠረች አይደለችምና እርሱ ግን የሰው ልጅ ፈጣሪ ነውና፡፡ ከድንግል ማኅፀን ሥጋ ለራሱ ፈተለ፡ እንደወደደው ተጠበበበት፣ ከዕሤይ ሥር በትር ትወጣለች ከግንዷም አበባ ይወጣል የሚል እንደተጻፈ ያሰበውን ለማድረግ የሚከለክለው የለም፡ ከኢያቄም ተከፍላ በሐና ማኅፀን ከተፀነሰች ከቅድስት ድንግል የትውልድ ዘር በቀር የበትር ከሥሩ መወጣት ምንድር ነው፡፡ የማርያም አባቷ ኢያቄም ከዕሤይ ዘር ነውና ዳግመኛም ከመለኮት ከሴት ልጁ ሰው መሆን በቀር የአባባ ከግንዱ መውጣት ምንድር ነው፡፡ ሉቃ፩፥፴፫

፲፯ ያለሩካቤ ትወልደው ዘንድ ልጁን ወደ ድንግል ማኅፀን ለላከ ለአብ ምስጋና ይገባል፡ በሩካቤ ከተወለደችይቱ ያለሩካቤ ለተወለደ ለወልድም ስግደት ይገባል፡ ሳከበራት ያለሩካቤም እንድትወልድ ላከበራትና ላጸናት ለመንፈስቅዱስም አኰቴት ይገባል፡ ሰላምና ይቅርታም ለቅድስት ቤተክርስቲያን ይሁን ለዘላለሙ አሜን አሜን፡፡

፲፯ የመድኅንን ሰውነት ምትሐት ያለው የመንክዮስ ተግሣጽ ተፈጸመ፡ ለእግዚአብሔር የተለየ የሃይማኖታቸው ተሳታፊ የንጹሀን የሐዋርያትም የትምህርታቸው ልጅ የምእመናንንም ጥምቀት የለበስሁ የቤተክርስቲያንን ዳጃፎች ከሚጠብቁት መካከል ደካማ አገልጋይ የሆንሁ እኔ ምስኪን ጊዮርጊስ አጻፍኋት ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን፡ አሜን፡፡

.... /// ....